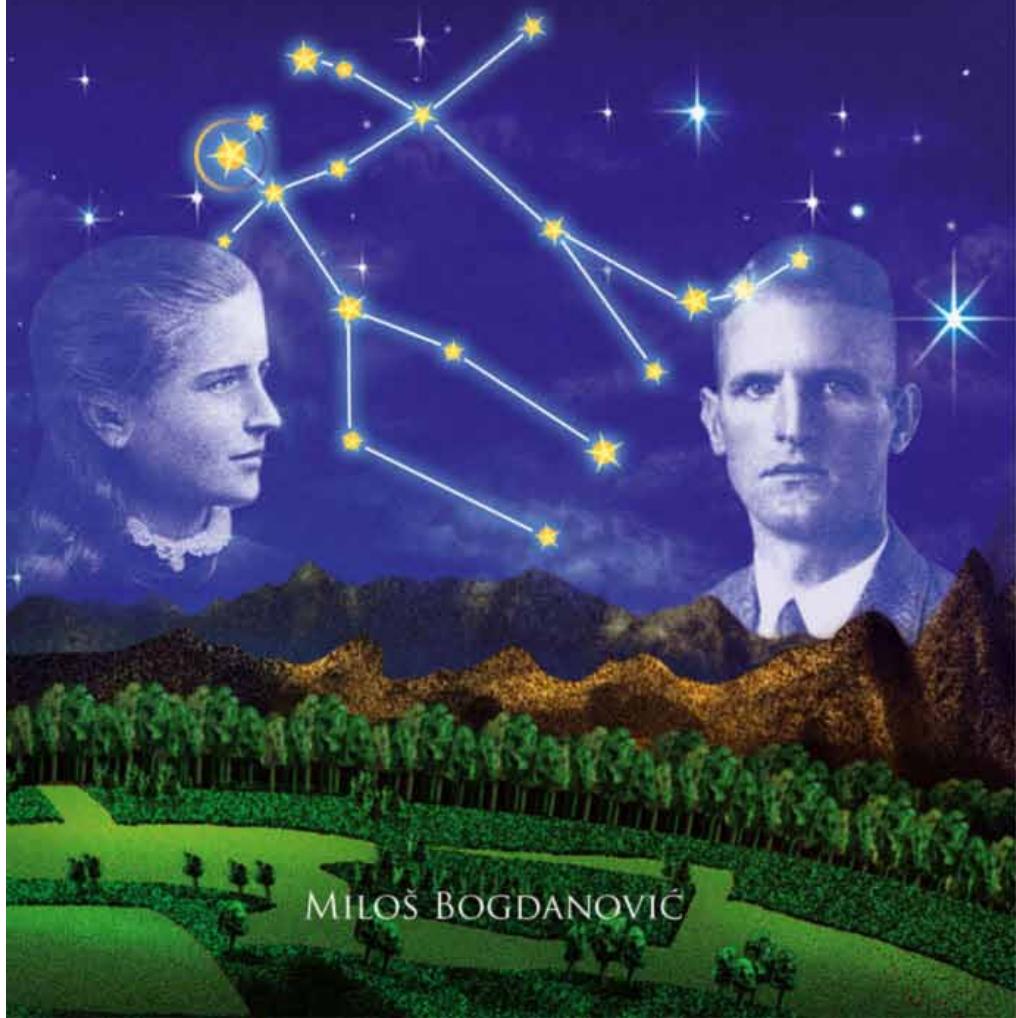

KO JE ZAISTA BLIZANAC?

ČOVEK IZMEĐU ZVEZDA, GENA I SLOBODNE VOLJE

MILOŠ BOGDANOVIĆ

KO JE ZAISTA BLIZANAC?

Beograd, 2012.

Autor: Miloš Bogdanović, milos@scnet.rs

Lektor: Marija Bogdanović, marija@enlite.org

Recenzenti:

Dr Dušan Obradović, antropolog

Dr Goran Golubović, prof. psihologije

Dr Svetozar Sinđelić, prof. filozofije

Dizajn korice: Vladimir Jajin, vladartdesign@gmail.com

Izdavači:

Eden, Novi Sad

Miloš Bogdanović, Beograd

+381-11-24-26-940, 064-15-15-092

KO JE ZAISTA BLIZANAC?

ČOVEK IZMEĐU ZVEZDA, GENA I SLOBODNE VOLJE

Beograd, 2012.

SADRŽAJ KNJIGE

UVOD - OTKRIĆE O POZADINI ASTROLOŠKOG FENOMENA	6
PRVI DEO - POREKLO I SMISAO POSTOJANJA RAZLIKA IZMEĐU LJUDI	10
Razvojne razlike između ljudi	12
Polne razlike između ljudi	14
Adaptivne razlike između ljudi	15
Spoljni faktor aktivira i razvija sposobnosti koje su odgovor na potrebe života	19
Razlike u odrastanju ličnosti između ljudi	20
Iskušenje pretvaranja razvojnih, polnih i adaptivnih sposobnosti u destruktivne motive ponašanja	23
Zloupotreba razvojnih sposobnosti	23
Faza totalne zavisnosti i razvoja poverenja	24
Faza samostalnosti i razvoja volje	25
Faza intelektualnog razvoja	26
Faza seksualnog razvoja	27
Faza razvoja identiteta	28
Faza donošenja odluka	28
Faza razvoja prijateljstva i bračnog odnosa	29
Faza ljubavi prema čovečanstvu	30
Faza starosti i preispitivanja	30
Zloupotreba polnih sposobnosti	31
Zloupotreba adaptivnih sposobnosti	32
Nesazrela ličnost aktivira i razvija sposobnosti koje nisu odgovor na potrebe života već na potrebe njenog Ega i odbrambenih mehanizama ličnosti	34
Kulturni uticaj i prosvjetiteljstvo	35
Astrološko antropološka konekcija	37

DRUGI DEO - KO JE BLIZANAC? 38

Fizičke paralele između znaka Blizanca i nordijskog antropološkog tipa	38
Uticaj timusnih hormona na fizički izgled nordida	40
Da li na timusu žlezdu utiču zvezde ili geni?	41
Psihološke paralele između timusnih ljudi, nordida i Blizanca	44
Superioran razum	44
Nordijski tip na Balkanu	46
Nordijski um nasuprot religioznom bezumlju	48
Iskušenje egocentričnosti	54
Nesazrela radoznalost vodi u površnost	59
Nesazrelost ličnosti menja funkciju razuma	60
Dečja brbljivost, igra i neozbiljnost	60
I naivan i razuman	61
Slaba volja, ali i slaba unutrašnja iskušenja	63
Izmešanost nordida sa drugim antropološkim tipovima	64
Paralele nordida sa drugim antropološkim tipovima	65
Sklonost ka seksualnoj nesazrelosti	66
Isti antropološki tip – različit mentalitet u zavisnosti od svog (ne)odrastanja	70
Dualizam Blizanca – sukob razuma i infantilnosti	74
Šta je najvažnije za odrastanje ličnosti nordijskog antropološkog tipa?	77

OTKRIĆE O POZADINI ASTROLOŠKOG FENOMENA

Već par decenija se bavim pitanjem čovekove slobode, zapravo pokušajem da što dublje odgovorim na sledeća pitanja, koja zalaze i u sferu astrologije:

Može li se čovek izvući iz determinisanosti koja je proizvod spoljnih uticaja na njegovu prirodu? Da li je moguće čoveku da se zaista uzdigne iznad ograničenja sopstvene prirode i okolnosti koje ga guše? Može li svojom voljom on da ostvari slobodu da vlada sobom i svetom oko sebe ili su sve njegove akcije determinisane međusobnom interakcijom njegovog genetskog nasleđa i spoljnih uticaja kojima je on izložen?

Odgovor na pomenuta pitanja sam potražio u razumevanju sva tri faktora koji imaju uticaja na čovekovo ponašanje: faktora genetike, faktora spoljnih uticaja i konačno, faktora čovekove slobodne volje kojim se on može, kako sam to utvrdio, uzdići iznad svog prirodnog determinizma.

Bavljenje genetskim faktorom i nasleđem dovelo me je do razumevanja da je savremeni ljudski rod mešavina različitih antropoloških tipova, koje su raniji antropolozi prepoznавали kao različite ljudske rase. Svaki antropološki tip jeste svojim specifičnim psihofizičkim sposobnostima adaptiran za određene klimatske uslove življenja i svojim posebno razvijenim sposobnostima za određeno mesto pod suncem. Nesazrelost ličnosti dovodi do toga da se čovek ponaša nezrelo, a od genetski nasleđenih sposobnosti samo zavisi na koji će se način manifestovati čovekova nezrelost. Ipak, iako genetsko nasleđe i spoljni uticaji imaju jak uticaj na razvitak i osobine čovekove ličnosti, najvažnija stvar stoji do samog čoveka, njegovog htenja da bude čovek u najuzvišenijem smislu te reči. A to znači pridati svojim sposobnostima ispravan smisao, da tim sposobnostima služimo drugim ljudima, a ne da ih zloupotrebljavamo radi kakve satisfakcije.

Istorijski izvori nam otkrivaju da su stanovnici zapadne civilizacije u vreme Novog veka odgajani sa ciljem da treba da žive za druge ljude i za čovečanstvo, a ne da zavise od drugih i da krive okolnosti za svoje neuspehe. Tada se smatralo da je čovek sam kriv ako okolnosti mogu da ga izvedu iz takta, te da u borbi protiv sopstvenih karakternih slabosti on treba da pobedi sve

one snage svoje prirode preko kojih spoljni uticaji mogu njime da upravljaju i da manipulišu. Dekadencija koja je uskoro usledila dovela je do zaboravljanja prosvetiteljskih ideja koje su civilizaciju Zapada uzdigle iz tame srednjeg veka, a te prosvetiteljske ideje su zapravo put pobede čovekove volje nad samim sobom a samim tim i nad spoljnim uticajima.

Kako nas svest o sopstvenoj odgovornosti uznemirava, mi se plašimo da tu odgovornost ponesemo na sebi, i rado bismo je predali nekome ili nečemu drugome, koji će umesto nas samih da misli i odlučuje. Zato je Imanuel Kant definisao prosvećenost rečima koje vide podvig čovekove ličnosti u preuzimanju na sebe odgovornosti za svoje mišljenje i postupanje:

“Prosvećenost je čovekovo napuštanje vlastite nezrelosti koju je sam sebi nametnuo. Nezrelost je nemoć da se svoj razum upotrebljava bez vođstva nekog drugog. ... Lenjost i kukačluk su uzroci zbog kojih tako veliki deo ljudi, premda ih je priroda odavno oslobodila od tuđeg upravljanja, ipak dragovoljno do kraja života ostaje nezreo i zbog kojih drugima biva sasvim lako da im se nametnu za njihove tutore. Veoma je udobno biti nezreo. Ukoliko imam dušebrižnika koji umesto mene ima savest onda, zacelo nije potrebno da se sam trudim. Nema potrebe da mislim kada mogu samo da platim; neko drugi će već za mene preduzeti mrski posao.” (Immanuel Kant, Um i sloboda, str. 43)

Uveren u slobodu volje koju čoveku pruža sloboda njegovoguma, a i sa priličnim poznavanjem različitih tipova ljudi, jednoga dana sam uzeo u ruke legendarno delo Linde Gudmen iz oblasti astrologije - “Sunčevi znaci”. I ubrzo, nisam mogao da se naču dim onome što sam primetio. Opis karaktera i izgleda različitih astroloških znakova u delu Linde Gudmen se poklapao sa opisom različitih antropoloških tipova onako kako sam ih ja poznavao.

Na trenutke mi se činilo da je Linda Gudmen prepisala od strane poznatih antropologa s početka XX veka opise pojedinih ljudskih rasa, razrađivala ih svojim jedinstvenim laskavim stilom pisanja i pridavala ih horoskopskim znacima, ili da su antropolozi uprošćavali opise Linde Gudmen i pridavali ih svom opisu ljudskih rasa.

Kada sam uzeo u ruke ostala dela poznatih astrologa kao što su William Lilly, Charles Carter, Johanna Weinbaum, i drugih, postao sam siguran da astrolozi i antropolozi opisuju iste tipove ljudi, i što se tiče njihovog psihičkog karaktera i što se tiče njihovog fizičkog izgleda.

Astrološki opis Vage poklapao se sa opisom lepuškastih i ponosnih mediteranaca – koji su tipični za mnoge Italijane i veći deo Mediterana. Opis Ovna se poklapao sa opisom dinaraca, gordim goršacima zapadnog Balkana i Kavkaza. Opis Škorpije se poklapao sa opisom semitizovanih naroda severne Afrike i Bliskog istoka, najviše sa karakterom Arapa. Opis Blizanca se poklapao sa opisom razumnih ali egocentričnih nordida koji su tipični za stanovništvo zapadnog sveta, posebno severne Evrope, dok se opis Device poklapao sa opisom emotivno hladnih alpida centralne Evrope. Opis Raka je odgovarao opisu emotivnih pripadnika žute rase Istoka, dok se opis Strelca poklapao sa stereotipima raznih naroda o afričkim crncima, a njihov izgled u antropološkoj literaturi se poklapao sa opisom evropskih kromanjonaca koji su bliskog zajedničkog genetskog porekla sa mnogim crncima nilo-saharske Afrike.

LAV	OVAN	STRELAC	ŠKORPIJA	VAGA	RIBA	RAK	DEVICA	BLIZANCI
ATLANTSKI MEDITERANCI	DINARCI	KROMANJONCI, AFRIČKI CRNCI	SEMITI	ZAPADNI, ISTOČNI MEDITERANCI	BALTIDI ŽUTA RASA	ALPIDI	NORDIDI	

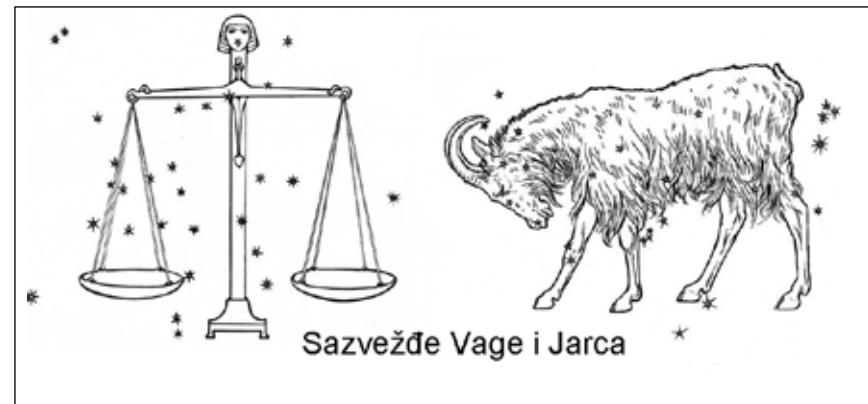
POKLAPANJE ANTROPOLOŠKIH TIPOVA SA ASTROLOŠKIM TIPOVIMA

Primetio sam da su se i opisi fizičkog izgleda astroloških znakova poklapali sa opisom antropoloških tipova, često i do najmanjih sitnica. U astrološkoj literaturi se kupolasta lobanja i tanki listni mišići navode kao odlika Strelca u horoskopu, a u antropološkoj literaturi kao odlika kromanjonskog i nilo-saharskog antropološkog tipa. Veći razmak između očiju, mali prćast nos, sitne uvučene oči, "bejbi fejs" i mnoštvo drugih zajedničkih atributa odlikuju i znak Raka u horoskopu i pripadnike žute rase Istoka. Orlovski nos, žbunaste obrve, oštar pogled, prodoran glas i jak telesni miris, odgovaraju i opisu horoskopskog znaka Škorpije i opisu semita severne Afrike i Bliskog istoka.

Poklapanje opisa astroloških znakova sa antropološkim tipovima je za mene bio dokaz da ti različiti tipovi ljudi zaista postoje kao tipovi prepoznatljivi po svojim posebnostima, uprkos tome što su ljudske rase između sebe izmešane. Astrolozi su zapravo prepoznali realne tipove ljudi koji zaista postoje i koji su poznati u antropologiji sa istim psihofizičkim posebnostima.

Te razlike između ljudi u njihovim psihofizičkim posebnostima svakako zahtevaju svoje objašnjenje. Zašto se ljudi razlikuju između sebe u svojim psihičkim i fizičkim osobinama? Zašto su neki ljudi strastveni, a neki emotivno hladni? Zašto su jedni niskog fizičkog rasta, a drugi visoki?

Za razliku od antropologa koji te razlike objašnjavaju posledicom čovekove genetske adaptacije na različite klimatske uslove, astrolozi su objašnjenje tih razlika potražili u uticaju nebeskih tela i značenju kontura njihovih sazvežđa na nebeskom svodu.

Prividan dvodimenzionalni raspored zvezda na nebu, dao je ljudskoj mašti slobodu da grupiše zvezde u sazvežđa i da u konturnama tih sazvežđa prepozna oblik strelca, bika, lava, ribe, device, itd, i da dovede do zaključka da su ta sazvežđa odgovorna za psihofizičke atribute ljudi koji su rođeni u trenucima kada su takve konture bile na nebu. Na primer, ako je neko rođen u sazvežđu koje astrologa podseća na vagu, onda astrolog zaključuje da će ta osoba imati sklonost ka vaganju i odmeravanju, a ako je rođena u horoskopskom znaku Jarca, da će zbog toga imati karakter sličan stereotipu koji ljudi inače gaje o jarčevima.

Astrolog Linda Gudmen kaže:

“Kad sretnete ljude Ribe, pogledajte prvo njihova stopala. Ona su primetno mala i nežna ili pak ogromna i široka, kao kod neke umorne pralje. Oči Riba su vodenaste, teških kapa-ka, pune neobičnog svetla. Često, ali ne uvek, one su blago ispušćene, okrugle i izuzetno sugestivne. Pluća nisu snažna, a slabi prsti na nogama i članci mogu se pojaviti kod rođenih u martu. Ribe ili imaju spušteno stopalo i metatarsalne povrede ili pak izuzetno jaka i savitljiva stopala. Kada je život gurne - pljas - u ustajale vode nesrećnog neuspeha i beznadžnih situacija, umesto da izleti iz mračne opasnosti, ona je spremna da se sakrije iza svojih bledo-zelenih iluzija koje joj ne dozvoljavaju da donese praktičnu odluku.” (Sunčevi znaci Linde Gudmen, str. 500-504)

Dakle, odgovor na pitanje zašto je određen tip ljudi ima specifičan izgled i karakter, samim astrolozima nije baš sasvim jasan.

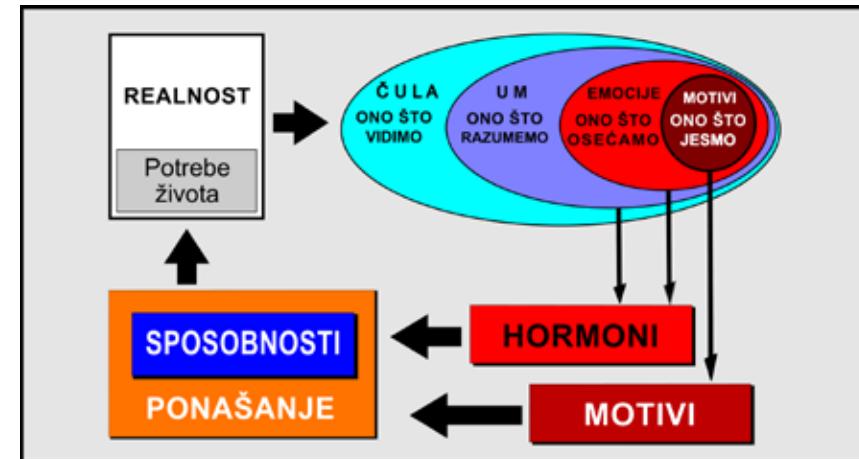
No, ako hoćemo da odgovornost za svoje motive i postupke preuzmemosmo u svoje ruke i da kao ljudske ličnosti odrastemo, vrlo je važno da razumemosmo stvarne uzroke postojanja razlika između ljudi, inače ćemo biti u iskušenju da svoje životne borbe vodimo na pogrešnom planu.

Zato, pre nego se upustimo u zanimljivu analizu poklapanja antropoloških tipova ljudi sa njima adekvatnim opisima astroloških znakova, pokušajmo da shvatimo zašto uopšte postoje razlike između ljudi.

POREKLO I SMISAO POSTOJANJA RAZLIKA IZMEĐU LJUDI

Svakog predstavnika ljudskog roda odlikuju čulne, umne i emotivne sposobnosti. Na osnovu čulnih sposobnosti (na osnovu onoga što vidimo, čujemo, dodirujemo, itd) mi dolazimo do informacija o dešavanjima u spoljnjem svetu i u našem organizmu. Zatim, na osnovu tih čulnih informacija, kreiramo u svom umu predstavu o stvarnosti služeći se razumom. Kada shvatimo smisao onoga što se dešava, mi prepoznajemo koje su realne potrebe života i koji je naš adekvatan odgovor na te potrebe. Formirana umna predstava o stvarnosti izaziva u nama adekvatna osećanja

(dobro izaziva radost, opasnost izaziva strah, nepravda izaziva gnev, gubitak izaziva tugu), a ta osećanja zatim aktiviraju adekvatnu hormonalnu aktivnost i pokreću one sposobnosti koje će nam biti potrebne radi adekvatnog odgovora na potrebe života.

Dakle, naša čula, um i osećanja imaju za cilj da nas učine svesnim potreba života, da bi na njih zatim odgovorili svrhovitom reakcijom svoje volje i na taj način sebi osigurali opstanak i ispunili smisao života. A da bismo imali moći da ostvarimo svoje akcije i tako odgovorili na potrebe života, mi smo obdareni razvojnim, polnim i adaptivnim sposobnostima. Te sposobnosti se razlikuju od čoveka do čoveka u zavisnosti od njegovog razvojnog doba, pola i adaptacije za određene klimatske uslove i njegovo mesto pod suncem.

I zaista, mi već na prvi pogled možemo da primetimo da se ljudi razlikuju između sebe po svom psihofizičkom razvoju u zavisnosti od svog životnog doba; pa jasno razlikujemo jednog adolescenta i od male bebe i od starca u poznim godinama. Isto tako jasno uočavamo genetske razlike između ljudi koje determinišu njihov pol i rasu. Znam da ovim kršim uvrežene tabue, ali moramo biti slepi pa tvrditi da ne razlikujemo muški pol od ženskog pola i kosookog Kineza od tamnoputog Etiopljanina.

No, starosne i genetske razlike nisu jedine razlike između ljudi. Postoje takođe velike kulturne razlike između ljudi, pa ono

što jedni smatraju ispravnim, drugi mogu smatrati neispravnim ponašanjem samo zato što su rođeni i odrasli u različitim kulturnim uticajima.

Ali svakako najvažnija i najsudbonosnija razlika između ljudi jeste ona koja ne zavisi ni od genetike niti od socijalnih faktora, već zavisi od našeg htenja da budemo odgovorne i odrasle ljudske ličnosti, ili jednostavno rečeno, postoje razlike u zavisnosti od toga da li imamo ili nemamo htenje da budemo ljudi u najuzvišenijem smislu pojma čoveka.

Pol i rasa kojem pripadamo zavise od našeg genetskog nasledja, naš vrednosni sistem poželjnog ponašanja zavisi u velikoj meri od kulturnog uticaja u kojem smo odrasli i u kojem živimo, dok odrastanje naše ličnosti zavisi prevashodno od nas samih, od našeg htenja. Odrastanje ličnosti podrazumeva preuzimanje u sopstvene ruke odgovornosti za smisao sposobnosti koje smo dobili nasleđem kao i preuzimanje na sebe odgovornosti za sopstvene reakcije na spoljne (kulturne i druge) uticaje na našu ličnost.

RAZVOJNE RAZLIKE IZMEĐU LJUDI

Razlike između ljudi u stepenu njihovog psihofizičkog razvoja u različitim životnim dobima jesu u direktnoj korelaciji sa različitim vrstama i nivoima odgovornosti koje ljudsko biće od svoje rane mladosti pa sve do kasne starosti može na sebi da ponese.

U periodu čovekovog ranog psihofizičkog razvoja, roditelji i društvo nadomešćuju one odgovornosti koje samo dete na svom stepenu razvoja još nije sposobno da na sebi ponese, pa se razvoj ogleda u njegovom postepenom osamostaljivanju od roditelja i preuzimanju životne odgovornosti na sebe. U najranijoj fazi dete je potpuno zavisno od roditelja jer je nemoćno da se samo stara i za svoje najosnovnije fiziološke potrebe. U toj fazi razvoja, na osnovu brižnosti svoje majke koja odgovara na sve njegove potrebe za ljubavlju i starateljstvom, dete razvija predstavu o ljubavi koja mu pruža sigurnost i koja njegovu majku čini dostoјnom poverenja i uzdanja. Zatim, u periodu od oko svoje druge godine, dete osamostaljuje svoju ličnost, tako što razvija volju da bi moglo samo da se stara za svoje najosnovnije potrebe. Za-

tim, još uvek u predškolskom dobu, nastupa faza razvoja polnih sposobnosti kada se muška deca igraju borbenih igara, a ženska sa lutkama. Razvijena imaginacija i igra nadomešćuju susret sa realnim životnim odgovornostima za koje dete još uvek nije spremljeno. Dete je na tom stepenu razvoja još uvek okrenuto ka sebi samom, jer jedino ako razvije svoju volju da može samo za sebe da se stara, moći će kasnije da bude brižno i prema potrebama drugih ljudi. U školskom dobu polni razvoj biva stišan jer dete intenzivno razvija svoj intelekt da bi bilo sposobno da prepozna realne potrebe života. A zatim, da bi bilo u stanju da odgovori na te potrebe života, ono u pubertetu intenzivno razvija svoje polne

ŽIVOTNO DOBA	Sigmund Freud	Erik H. Erikson	2. Petrova 1,5-7	PRIRODNI RAZVOJ SPOSOBNOSTI
ODOJČE	ORALNA FAZA Do 1,5 godine	POVERENJE	VERA	SPOSOBNOST POVERENJA I UZDANJA
RANO DETINJSTVO	ANALNA FAZA Od 1,5 do 3 godine	AUTONOMIJA Od 2 do 3 godine	DOBROTA	RAZVOJ VOLJE
	FALUSNA FAZA Od 3 do 6 godine	INICIJATIVA Od 3 do 5 godine		RAZVOJ IMAGINACIJE
KASNO DETINJSTVO DO PUBERTETA	LATENTNA FAZA Od 6. god. do puberteta	MARLJIVOST Od 6 do 11 godine	RAZUM	RAZVOJ INTELEKTA
ADOLESCENCIJA	GENITALNA Od puberteta do smrti	IDENTITET Od 12 do 18 godine	UZDRŽANJE	POLNOST
		TRPLJENJE	IDENTITET	
		POBOŽNOST	ŽIVOTNO OPREDELJENJE	
ODRASLO DOBA	INTIMNOST Od 19 do 25 godine	BRATOLJUBLJE	SPOSOBNOSTI ZA PORODIČNE ODGOVORNOSTI	
STAROST	REPRODUKTIVNOST Od 25 do 65 godine	LJUBAV	SPOSOBNOSTI ZA DRUŠTVENE ODGOVORNOSTI	
	INTEGRITET Od 65 god. do smrti			

RAZVOJNE FAZE PO RAZLIČITIM AUTORIMA

sposobnosti. Tada pubescent formira svoj identitet i osamostaljuje se od roditelja, da bi pri završetku adolescencije bio sposoban da sam donosi najvažnije životne odluke. Svoju socijalnost on prvo manifestuje prema bliskim osobama, prema prijateljima i kroz bračni odnos, da bi od oko tridesete godine u svom psihofizičkom razvoju postao sposobljen da pruži odgovor na potrebe šire društvene zajednice.

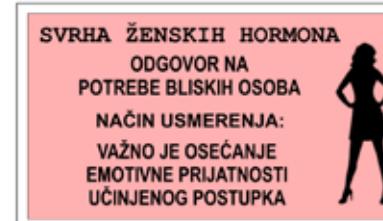
POLNE RAZLIKE IZMEĐU LJUDI

Prva i najveća razlika koju zapažamo između odraslih ljudi jeste razlika između muškog i ženskog pola. Razlike između polova su svrhovite različitim odgovornostima muškarca i žene u društvu, porodici i odgajanju potomstva. Različiti nivoi muških i ženskih hormona još u vreme čovekovog najranijeg razvoja rezultuju otključavanjem gena zaduženih za različite polne sposobnosti. Pored formiranja vidljivih polnih razlika, oni utiču i na formiranje razlika u radu ženskog i muškog mozga. Kod žene su leva i desna hemisfera mozga više međusobno povezane, pa se aktivnost njenog mozga "raspršuje", dok muškarac koristi više ili levu ili desnu hemisferu u zavisnosti od prirode konkretnog zadatka koji u jednom trenutku rešava. Žena može istovremeno i da pazi na dete, i da osluškuje kuhinju, da govorи i da plete, dok muškarac u jednom momentu može da se skoncentriše samo na jednu aktivnost.

Različiti nivoi polnih hormona u prenatalnom razvoju dove do razvijenosti različitih vrsta inteligencije. Dok žene pokazuju razvijeniji F faktor (sposobnost korišćenja reči) i M faktor (sposobnost mehaničkog pamćenja), dotle muškarci pokazuju razvijeniji R faktor (bolje razvijenu sposobnost shvatanja odnosa, pronalaženja opštih principa, pravilnosti i zakonitosti iz dатих podataka) i N faktor (sposobnost lakog i uspešnog operisanja brojevima, prvenstveno pri osnovnim računskim operacijama).

Ženska deca više vole da se igraju porodičnih odnosa sa lutkama koje hrane, paze i maze, dok se muška deca više interesuju za igre tehnike, konstrukcije, moći, uspostavljanja uticaja, borbe i osvajanja.

Dok je žena više obdarena emocionalnom inteligencijom koja otkriva njenu sferu odgovornosti i starateljstva - a to su osobe sa kojima je neposredno bliska, dotle muškarca više odlikuje apstraktna inteligencija – potrebna da bi odgovorio na pitanja od opštег značaja koja ga navode da bude izvor sigurnosti njegove žene i porodice i izvor pravde u ljudskoj zajednici. Zato, sasvim svrhovito njihovom mestu pod suncem - ženi je važnije pitanje kako se oseća, a muškarcu je važnije pitanje da li je to što on radi vredno, moćno, značajno i pravedno.

Da ne bi muškarac u svojoj odgovornosti bio dekoncentrisan onim odgovornostima koje prevashodno odgovaraju ženskom polu i tako zanemario svoje opšte društveno korisne odgovornosti, njegova emotivnost kao i sposobnost da radi više stvari istovremeno, sputana je u vreme njegovog prenatalnog razvoja pod uticajem muškog hormona testosterona, koji bukvalno uništi priličan broj ćelija mozga koje su zadužene za ženske psihičke sposobnosti. Takođe, na jednu istu stresnu situaciju žena će preda reaguje emocijom straha i defanzivno (da bi sačuvala decu), dok će ofanzivnost prepustiti muškom polu koji je za agresivnu odbranu porodice i društva sposobljen svojim psihofizičkim posebnostima. Zato muškarce odlikuju jače kosti i razvijenije mišićno tkivo, dok ženu odlikuju veće naslage sala i tako rezerve hranjivih materija i energije koji su joj potrebni za rađanje i dojenje deteta. Sposobnosti muškog i ženskog pola se međusobno komplementarno nadopunjaju.

ADAPTIVNE RAZLIKE IZMEĐU LJUDI

Različiti klimatski uslovi i samim tim različiti uslovi života zahtevaju od čoveka prilagođavanje na različite uslove života, kroz razvoj različitih psihofizičkih sposobnosti, koje prepoznajemo kao razlog postojanja razlika između ljudskih rasa.

Na području veoma vlažne i tople klime (Meditoran, severna Afrika) srećemo ljude koje odlikuje izražena funkcija znojnih žlezda, izražena maljavost i na taj način njihovo intenzivno hlađenje, dok na području veoma hladne klime (Sibir, Arktik) srećemo ljude koje odlikuje veoma slaba dlakavost i izrazito suva koža sa velikim električnim otporom, jer hladnu klimu odlikuje veoma suv vazduh koji bi mogao da dovede do dehidratacije organizma koji ima vlažnu kožu. Hladnu klimu odlikuje oskudna vegetacija i samim tim mala količina hrane. Nizak nivo tireoidnih hormona kod pripadnika žute rase usporava metabolizam i obezbeđuje manje trošenje rezervi sala. Salo ne služi samo kao rezerva energije za periode nestašice hrane, već predstavlja dobar toplotni izolator koji čoveka čuva od smrzavanja. Veći odnos sala naspram mišićnog tkiva kod žute rase jeste posledica ne samo nižeg nivoa tireoidnih hormona, već i višeg nivoa ženskih hormona u odnosu na nivo muškog hormona. Viši nivo ženskih hormona rezultuje takođe i većom brižnošću roditelja za decu, što je od posebnog značaja u tako otežanim uslovima egzistencije. Smanjen nivo muških hormona kod pripadnika žute rase rezultuje gubljenjem interesovanja za pitanja od globalnog značaja (za politiku, filozofiju i sl.), pitanja koja u njegovom slučaju mogu ozbiljno da ugrose egzistenciju porodice i njegovu ličnu egzistenciju. Muška inteligencija, sa svojim apstraktnim pitanjima, na nekog Eskima bi stavila odgovornosti koje on ne bi mogao da ispuni i omela bi njegovu neposrednu i praktičnu inteligenciju neophodnu za preživljavanje u nepovoljnim klimatskim uslovima. Žutu rasu odlikuju još neke na oko očigledne posebnosti:

“Već smo rekli da je zdepasto telo sa kratkim ekstremitetima više primereno za očuvanje topote: upravo to vidimo kod pravih žutih ljudi, Tunguza, Mongola (ujedno: tungida) i sibirskih naroda (sibirida). Šaka i stopala su izuzetno mali. ... Okrugle glave sa najmanje delova koji strče nudili su najmanje površine za hlađenje, za smrzavanje. ... Glava tungida je uglavnom sa glatkim čelom. Nos je nizak i uzak, jagodice su široke i izbočene; ovim lice postaje okruglijе, naročito ako ga pokriva debliji sloj masnog tkiva, a nos bolje zaštićen. Oči pravih žutih ljudi su specifičnije nego oči svih drugih ljudi: očna duplja je uska, a oko u njoj i zaštitnim organima dobro je obloženo

mašću; poređ toga, gornji kapak pokriva unutrašnji ugao oka i time čini da suze otiču u nos: to je karakteristično “mongolsko oko”. Uska očna duplja štiti oko i od štetnog bleskanja - odsjaja sa ledenih i snežnih površina. Dalje specifičnosti tungida su kruta crna kosa, veoma retka brada i slaba maljavost. ... Gusta i možda čak kovrdžava brada zadržava izdahnutu vlagu koja se zamrzne, a to, opet, ugrožava deo lica oko usana.” (Božo Škerlj, Čovek, str. 315-317)

Za razliku od ljudi polarnih područja koje odlikuje nizak nivo tireoidnih hormona, ljudi koji žive u goršačkoj klimi odlikuje visok nivo tireoidnih hormona. Naime, goršačku klimu, tipičnu za planinska područja umerenog pojasa (Pirineji, Balkan, Kavkaz) odlikuju temperaturni ekstremi, toplo leto, a hladna zima, topao dan, a hladna noć. Tireoidni hormoni ubrzavaju metabolizam kada je hladno i tako podižu temperaturu tela.

Topla klima sa obiljem vegetacije i životinja (afrička savana i prašuma) omogućava opstanak čoveku lovcu i zato ona zahteva od njega razvijene lovačke i uopšte muške sposobnosti (borben duh, hitrinu, sposobnost brzog trčanja, veću mišićnu masu). Zato, da bi mogli uspešno da ulove divlju životinju ili da u opasnosti od nje pobegnu, različitim anatomskim atributima crnci su ospobljeni da bez zdravstvenih posledica podnose svakodnevni stres napornog i brzog trčanja. U tome im pomažu specifične karakteristike njihovog mišićnog tkiva (posebni enzimi koje samo oni imaju), duža petna kost, izražena dužina nogu, veći nagib karlice, posebne grane sve četiri arterije koje izlaze iz aortnog luka za glavu i gornje ekstremitete, itd. Život u uslovima tople afričke klime takođe zahteva adaptaciju kroz povećan broj znojnih žlezda, radi lakšeg hlađenja. Ta potreba zahteva i njihovu veću površinu tela koja se postiže njihovom izduženošću tela, krakatošću udova i izraženom telesnom visinom (Nilo-Saharci), dok se zaštita unutrašnjeg tkiva od prodora štetnog ultraljubičastog zračenja postiže izraženim tamnim pigmentom. Na psihičkom planu, potrebe lovca za boljom orijentacijom u prostoru i spretnost u kretanju zahtevaju izraženiju funkciju desne moždane hemisfere, nego leve, pa samim tim inteligencija crnaca ima težište na drugim sposobnostima u odnosu na druge ludske populacije. Oni crnci koji žive u predelima pustinjskog suvog vazduha (Bušmani

LAV	OVAN	STRELAC	ŠKORPIJA	VAGA	RIBA	RAK	DEVICA	BLIZANCI	
ATLANTSKI MEDITER-RANCI	DINARCI	KROMA-NJONCI, AFRIČKI CRNCI	SEMITI	ZAPADNI, ISTOČNI MEDITERANCI	BALTIDI ŽUTA RASA	ALPIDI	NORDIDI		
VOĐA SPOGOVINOŠT PLANIRANJA I MOC UTICAJA VIŠAK HORMONALNOSTA	STOČAR GORISTAK, IZRAŽENA AUTONOMIJA UČINOSTI VELIKI THERION	LOVAC DOMINANTNA DEŠNA MEDIJANA HEMISFERA	ZANATLJIVA, TRGOVAC VISOK NIVO OBRAZOVANJA, PROLONGIRAN PUBLERITET	RATAR, RIBOLOVAC IZRAŽENI ATRIBUTI IMAGINACIJE, PREDESKOLSKOG DOBA, SKLONOST KAMETNOSTI	SKUPLJAJĆ PЛОДОВА	RATAR, MANJAK OBALNOH HORMONA	RATAR, INTELLEKTUALAC TIMUŠNIH HORMONA, PROLONGIRANO ŠKOLOVSKO DOBO		
VIŠI NIVO TESTOSTERONA KOD MUŠKOG I ŽENSKOG POLA									

ADAPTIVNE POSEBNOSTI RAZLIČITIH ANTROPOLOŠKIH TIPOVA U KORELACIJI SA ADEKVATnim ASTROLOŠKIM TIPOVIMA LJUDI

i Hotentoti) zahtevaju smanjen nivo znojnih žlezda (da bi izbegli dehidrataciju), pa ih adaptiranim za takvu klimu čini tek njihova izmešanost sa elementima žute rase. Takođe, i kod pripadnika žute rase imamo razne podrasne varijacije, pa i kod njih (Eskimi, Turci) srećemo ljude koji imaju dar za lov i izraženu sposobnost za orijentaciju u prostoru kao što je imaju i mnogi afrički crnci. Unutar takozvane bele rase srećemo različite tipove, pa pored gorštačkog (dinarskog) tipa, koji je prirodno dobar stočar, srećemo i ljude (nordide) koji su vrsni ratari i intelektualci sa izraženom sposobnošću zdravorazumnog razmišljanja. Zatim, srećemo ljude koji zbog svoje izražene praktične inteligencije jesu dobre zanatlige i trgovci i koji zbog prirode svog posla pretežno naseljavaju gradove. Takođe, srećemo i tip vođe (atlantski mediteranac), koga odlikuje izražena sposobnost upravljanja, strategije i uticaja. Sasvim je smisleno da adaptacija za određene uslove življjenja jeste determinisana nasleđem, jer populacija koja se rađa da živi na određenom području nema potrebe da se potom seli sa tog područja na neko drugo područje za koje je bolje adaptirana, ako su njeni roditelji već adaptirani za uslove u kojima oni žive.

SPOLJNI FAKTOR AKTIVIRA I RAZVIJA SPOSOBNOSTI KOJE SU ODGOVOR NA POTREBE ŽIVOTA

U zavisnosti od različitih potreba života sa kojima se čovek susreće, i koje kod njega izazivaju adekvatne umne predstave i osećanja, dolazi do aktiviranja različitih hormona koji aktiviraju sposobnosti adekvatne odgovor na potrebe života. Psihičko stanje čoveka koje je posledica određenih stresnih okolnosti izaziva adekvatne hormonalne reakcije. Na primer, svest o opasnosti trenutno podiže nivo onih hormona (adrenalina i kortizola) koji čoveka osposobljavaju da se efikasnije suprotstavi izvoru opasnosti (sklonost muškog pola) ili da od njega pobegne zajedno sa svojom decom (sklonost ženskog pola). Iskustvo prvog orgazma izaziva pojačano lučenje vazopresina koji memoriše izvor seksualnog doživljaja za ceo život usmeravajući osobu ka izvoru prvog seksualnog iskustva. Životinjske vrste koje imaju viši nivo vazopresina imaju monogamne veze i vrlo ljubomorno čuvaju svog partnera za sebe. No, snažna i neuobičajena potreba života

može aktivirati i one sklonosti kojima organizam u uobičajenim uslovima nije sklon. Mužjak pacova je prirodno nezainteresovan za svoju mladunčad, ali ukoliko on primeti da je mladunčad bez svoje majke, kod njega se aktivira snažan starateljski instinkt, svojstven ženskom polu i on na sebe preuzima odgovornost starateljstva nad njima umesto njihove majke. Mnóstvo primera u čitavom životu svetu otkriva mehanizam otključavanja ili zaključavanja gena koji aktiviraju ili zaključavaju sposobnosti adekvatne konkretnim potrebama života. Umlna predstava o potrebi života i osećanja koja su adekvatna stvarnosti, jesu važan faktor aktiviranja onih psihofizičkih sposobnosti koje su adekvatne realnim potrebama života.

RAZLIKE U ODRASTANJU LIČNOSTI IZMEĐU LJUDI

Kao što smo već naglasili, najvažnije razlike između ljudi jesu razlike na osnovu odraslosti njihove ličnosti. Za razliku od naših sposobnosti, čiji je razvitak prirodan produkt čovekovog nasleđa i sredine koja omogućava njihovoj razvoju, odrastanje same ličnosti nije prirodan proces, već stoji do samog čoveka – njegovog htenja kojim on sam određuje svrhu i smisao svojih sposobnosti a samim tim svrhu i smisao svog života.

Zrela i odrasla ličnost sama upravlja svojim životom na osnovu zdravog razuma, savesti i volje, dok je nesazrela ličnost determinisana svojim nasleđem i spoljnim uticajima na svoje nasleđe. Ona je rob svoje prirode i okruženja.

Odrastanje ličnosti jeste zapravo stavljanje sopstvenih sposobnosti u pravilnu funkciju, nasuprot prepuštanja tih sposobnosti zloupotrebi kojoj smo svi mi po prirodi skloni.

Smisao svega što postoji pod suncem jeste da služi drugome, zapravo, da voli. Zato jedina ispravna funkcija i svih naših sposobnosti jeste da njima izražavamo ljubav prema samima sebi, prema nama bliskim osobama i prema čovečanstvu. Međutim, mi se moramo rvati sa svojom prirodnom sklonošću koja nas navodi da svojim sposobnostima oduzmemos viši smisao i da ih zloupotrebimo radi sopstvene satisfakcije. Zrela ličnost je ona ličnost koja je svoje sposobnosti uzela u "svoje ruke" i podredila ih odgovoru na realne potrebe života, dok je nesazrela ličnost

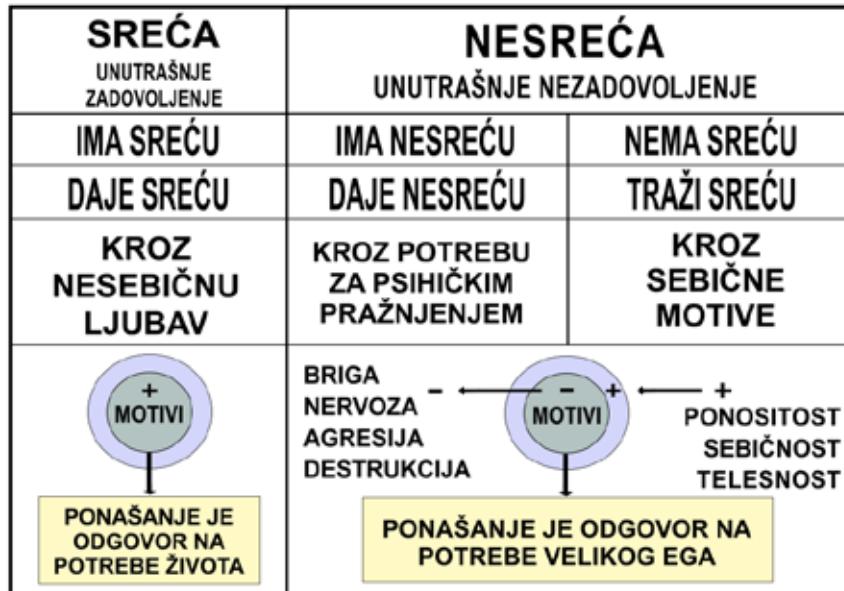
ona ličnost koja je tražeći satisfakciju u svojim sposobnostima pretvorila svoje sposobnosti u destruktivne pokretačke motive koji su u potrazi za svojim zadovoljenjem ovladali njenom voljom i njenom ličnošću. Ne samo što zloupotreba naših sposobnosti radi satisfakcije rezultuje time da su te sposobnosti izgubile svrhu odgovora na potrebe našeg opstanka, već mi tada pokazujuemo suludu sklonost da ugrozimo svoju egzistenciju zarad ostvarenja svoje satisfakcije.

Zloupotreba čulnih doživljaja radi satisfakcije čini nas telesni-ma, spremnima da zarad užitka u hrani, duvanu i seksu ugrozimo realne egzistencijalne potrebe. Zloupotreba umnih predstava o sopstvenoj vrednosti i veličini nas čini ponositima, a povredena ponositoštvu uvredljivima i agresivnima, spremnim da žrtvujemo život radi osvete. Zloupotreba emotivnih doživljaja nas navodi da ugrozimo mentalno zdravlje i postanemo zavisni od opijata (alkohola, droge, ...) ili da zloupotrebljavamo druge izvore prijatnih osećanja (priateljstvo, muzika, ...).

Ma kako da su osećanja sreće i čulnih doživljaja i predstava o sopstvenoj vrednosti prijatni, snažni i dugotrajni oni ne mogu da nas zadovolje, već samo mogu da uguše svest o našem unutrašnjem nezadovoljstvu. Oni su samo osećaji, a ne bit. Vremenom se navikavamo na postojeći podražaj i zato prirodno hrlimo u neu-merenost i izopačenost, jer sposobnosti koje imamo nisu tu da bi nas zadovoljile već da bismo njima izražavali ljubav. Sva zla koje ljudi čine pod suncem jesu posledica nesazrelosti ljudske ličnosti koja je tražeći satisfakciju u svojim psihofizičkim sposobnostima formirala destruktivne motive ponašanja.

Unutrašnje nezadovoljstvo jeste duhovnog porekla. Da bi čovek mogao da ima za smisao života traženje sreće (hedonizam), on mora sebe u svojoj biti da onesreći, da bi imao motiva da sreću traži. Onaj ko je zaista istinski srećan, on sreću ne traži, već je izražava (kroz nesebičnu ljubav).

Zato što zahteva udeo našeg htenja, biti čovek u najvišem smislu reči nije prirođan proces, već jeste uslovljen upotrebom razuma, savesti i volje kojim se odupiremo zloupotrebi naših sposobnosti. Kada razum raskrinka naše motive ponašanja kao iracionalne (po prethodno navedenom besmislu) tada stupa na scenu naša savest koja od nas traži da se svojim htenjem odupremo novonastalim destruktivnim motivima. Ako ne poslušamo glas savesti i razuma i ne proglašimo pomenute motive svojim neprijateljem, tada dolazimo u neprijateljstvo sa sopstvenim razumom i savešću i odričemo se svoje slobode ličnosti jer nas ona osvedočava o životnu neodgovornost i tako unosi nemir u naš život.

Sada ćemo objasniti koje razlike između ljudi nastaju zbog zloupotrebe njihovih različitih razvojnih, polnih i adaptivnih sposobnosti.

ISKUŠENJE PRETVARANJA RAZVOJNIH, POLNIH I ADAPTIVNIH SPOSOBNOSTI U DESTRUKTIVNE MOTIVE PONAŠANJA

ZLOUPOTREBA RAZVOJNIH SPOSOBNOSTI

Sposobnosti koje nam se prirodno razvijaju od najranijeg detinjstva prirodno nam i predstavljaju iskušenje da na njima "parazitiramo" tražeći u njima svoju unutrašnju satisfakciju. Takvo "parazitiranje" se u psihologiji naziva vezivanjem, učvršćivanjem ili "fiksacijom". Ono dovodi do zaostajanja u razvoju naše ličnosti.

"Duševni razvoj deteta odvija se postupno kroz pojedina razdoblja. U svakom novom, uznapredovanom i uslovno rečeno zrelijem razdoblju zaostaju i učvršćuju se (fiksiraju), u manjem ili većem obimu zaostaci, uporišne tačke, prethodnog razdoblja. Koliko će se razvoj zadržavati i učvrstiti na jednoj ravni zavisi od bioloških obeležja ali i iskustva deteta u odnosima sa okolinom. Pod pritiskom loših iskustava i jakih osjećenja, dete doživi snažan strah i strepnju i "okleva" da se izlaže novim, bolnim i osjećajućim iskustvima. Ono se oseća mnogo sigurnije u već zauzetom položaju, "busiji". Kao da mu se "ne ide dalje", "ne raste" i "ne razvija", jer bi ova nova iskustva u odnosima mogla biti neizdrživo bolna. Tu počinju prava vezivanja i učvršćenja nagonske energije u pojedinim fazama razvoja." (Nevenka Tadić, Psihijatrija detinjstva i mlađosti, str. 69)

Učvršćivanje (fiksacija) je utoliko jače ukoliko je dete više osjećivano u svojim težnjama i potrebama, ali i u slučaju njegovog preteranog zadovoljavanja:

"Preterana zadovoljavanja i preterana osjećenja olakšavaju učvršćivanje jer dete, zahvaljujući preteranoj popustljivosti, nije sposobljeno da izdrži čak ni blaga osjećenja." (Isto, str. 70)

Za razliku od fiksacije, koja je "prirođan" proces, proces odrastanja ličnosti jeste voljan proces i zahteva odlučujuću ulogu razuma, savesti i volje. Kako dete nema odmah razvijenu moć volje, razuma i odlučivanja, roditelji su odgovorni da kroz vaspitanje deteta nadomeste detinju nemoć shodno potrebama faza njegovog razvoja, ali ne i da na sebe preuzmu one odgovornosti koje dete treba da ponese na sebi shodno njegovoj fazi razvoja.

ŽIVOTNO DOBA	2. Petrova 1,5-7	PRIRODNI RAZVOJ SPOSOBNOSTI	RAZVOJ LIČNOSTI	NESAZRELOST LIČNOSTI
ODOJČE DO 1,5 - 2 GOD.	VERA	SPOSOBNOST POVERENJA I UZDANJA	POVERENJE I UZDANJE U RODITELJA	EGOCENTRIČNA ZAVISNOST OD DRUGIH ILI NEPOVERLJIVOST
RANO DETINJSTVO OD 1,5 - 2 GOD. DO 6 - 7 GOD.	DOBROTA	RAZVOJ VOLJE RAZVOJ IMAGINACIJE	AUTONOMIJA VOLJE I VOLJNO VLADANJE SVOJIM POSTUPCIMA	NEZAVISNOST KOJA JE SAMA SEBI CILJ - GORDOST ODSUSTVO MOĆI SAMOKONTROLE
KASNO DETINJSTVO DO PUBLERTETA	RAZUM	RAZVOJ INTELEKTA	RAZUMEVANJE STVARNIH POTREBA ŽIVOTA	NERAZUMEVANJE POTREBA ŽIVOTA "FILOZOFIRANJE" ILI POKRŠNOST
ADOLESCENCIJA	UZDRŽANJE	POLNOST	POLNE SPOSOBNOSTI U FUNKCIJI ODGOVORA NA POTREBE ŽIVOTA	SEKSUALNA OPTEREĆENOST
	TRPLJENJE	IDENTITET	SPOSOBNOST DA SE DRUGI LJUDI NE SHVATE KAO ATAK NA SOPSTVENI IDENTITET	UVREDLJIVOST, BUNTOVNOST, "TEORIJA ZAVERE"
	POBOŽNOST	ŽIVOTNO OPREDELJENJE	IZBOR UZVIŠENOG SMISLA ŽIVOTA	NEMOĆ ODLUČIVANJA ILI RADIKALIZAM ODLUKA
ODRASLO DOBA	BRATOLJUBLJE	SPOSOBNOSTI ZA PORODIČNE ODGOVORNOSTI	ŽIVLJENJE ZA BLISKE OSOBE I ZA BRAČNOG SAPUTNIKA	ZLOUPOTREBA BLISKOSTI ILI NEZAINTERESOVANOST ZA BRAK I PORODICU
	LJUBAV	SPOSOBNOSTI ZA DRUŠTVENE ODGOVORNOSTI	ŽIVLJENJE ZA ČOVEČANSTVO	NEZAINTERESOVANOST ZA DOBRO ČOVEČANSTVA
STAROST				
TRAŽENJE SATISFAKCIJE U RAZVOJnim (ILI BILO KOJIM DRUGIM) SPOSOBNOSTIMA PRETVARA TE SPOSOBNOSTI U IRACIONALNE MOTIVE PONAŠANJA KOJI UGROŽAVAJU ČOVEKOVU EGZISTENCIJU				

U različitim fazama psihofizičkog razvoja osoba ima iskušenje da se fiksira za različite razvojne sposobnosti koje dovode do specifičnih izopačenja koja mogu ostati celog života.

FAZA TOTALNE ZAVISNOSTI I RAZVOJA POVERENJA

U najranijem razvoju dete je potpuno zavisno od majke. Zdrav razvoj njegove ličnosti u ovoj fazi zavisi isključivo od njegovih roditelja i rezultuje njegovom spremnošću da se sa potpunim potvrdanjem i sigurnošću na njih osloni. Ispravnim vaspitanjem bez preteranog osuđenja (koje izaziva nesigurnost i nepoverenje) i bez preteranog zadovoljavanja njegovih egocentričnih potreba

(koje formira razmaženost njegove ličnosti), dete se može u velikoj meri sačuvati od fiksacije na ovom stepenu razvoja. No, zaustavljanje na toj fazi razvoja, kada je normalno da dete bude u centru pažnje roditelja, može da formira egocentričnu potrebu osobe da se celog životnog veka oseća da je u centru pažnje drugih ljudi i da formira uverenje da sve postoji da bi služilo njenim potrebama. Realna detinjska potreba za uzdanjem u pomoć roditelja tada se transformiše u prebacivanje sopstvene odgovornosti za zadovoljenjem svojih potreba na druge ljude, dok se realna potreba za voljenošću i pažnjom roditelja transformiše u neugasivu želju za osećanjem voljenosti. Preterana očekivanja od onoga što drugi pojedinci i zajednica treba da urade za tu osobu, dovodi do gubitka interesovanja da se razumeju potrebe drugih ljudi i volje da se na njih odgovori. Osuđenje potrebe za sigurnošću u toj fazi razvoja može da ostavi trag u strahu i nepoverenju u kasnijem odnosu te osobe prema drugim ljudima.

FAZA SAMOSTALNOSTI I RAZVOJA VOLJE

U periodu od oko njegove druge godine života, kod deteta se formira autonomija ličnosti i ono sada na sebe preuzima odgovornost da samo čini ono što je ranije očekivalo od roditelja. Zaustavljanje malog deteta na fazi autonomije, rezultuje nezavisnošću prema autoritetima koja je sama sebi cilj, a koja se zove gordost. Kako dete još uvek nema razvijen razum da shvati potrebe života, ono je zavisno od autoriteta roditelja koji misli i odlučuje umesto njega samog. No, ova faza razvoja je presudna za razvoj detinje volje, a ne za razvoj njegovog razuma.

Ukoliko pod uticajem pravilnog vaspitanja dete ne razvije moć volje da sluša autoritet roditelja, neće imati snagu volje ni da sluša autoritet sopstvenog razuma kada ga kasnije bude steklo. Ukoliko dete ne razvije brižnost da se stara za sebe i svoje sopstvene potrebe, biće isto tako nemarno prema potrebama drugih u vreme svoje kasnije socijalizacije. U periodu između treće i četvrte godine kod deteta se budi razvoj polnih (negenitalnih) sposobnosti koje formiraju interesovanja različita za različite polove (brižnost kod ženske dece, borbenost kod muške), a koje takođe zahtevaju razvoj volje u obuzdavanju njihove nezrele funkcije.

Psihofizička nesazrelost ove faze razvoja onemogućava dete da na sebe preuzme odgovornosti odraslog čoveka, i zato ono životne odgovornosti odraslog čoveka nadomešćuje imaginacijom i igrom. Na grešku i neuspeh u samoj igri dete reaguje smehom, odajući tako poruku "Ja se samo igram!", dok na grešku i neuspeh u svojim svakodnevnim odgovornostima dete reaguje tugom i jadikovanjem, tražeći na taj način pomoći roditelja. Tek u periodu adolescencije igra i zavisnost od roditelja bivaju nadomešćeni izraženom savesnošću i ličnom odgovornošću. No, zadržavanje u razvoju ličnosti na nivou deteta može rezultovati nespremnošću čoveka da se suoči sa svojom životnom odgovornošću, te da se nije odriče na oba načina - ili buđenjem samosažaljenja kroz stav "Ja sam jadan (nemoćan da budem odgovoran), prema tome nisam kriv za svoj neuspeh već su krivi drugi koji mi nisu pomogli!" ili buđenjem duha neozbiljnosti kroz stav "Ja se samo igram (zezam se), nisam ozbiljan!". Samosažaljenje i neozbiljnost tako često postaju odbrambeni mehanizmi kojima se odrasli ljudi bore protiv glasa svoje savesti koja ih poziva da preuzmu odgovornost života na sebe i da konačno odrastu.

FAZA INTELEKTUALNOG RAZVOJA

Svakako najvažnija faza u razvoju intelekta jeste faza njegovog razvoja u vreme školskog doba kada dete razvija razum da bi moglo da shvati koje su realne potrebe života. U predškolskom dobu dete je razvijalo sposobnost da ZNA - ŠTA treba da uradi slušajući pravila ponašanja, u školskom dobu razvija sposobnost da SHVATI SMISAO - ZAŠTO treba da uradi određen postupak kao odgovor na potrebe života, dok će u vreme puberteta da razvija sposobnost da RAZUME - na koji NAČIN treba da odgovori na potrebe života.

Ukoliko ne razvije zdrav razum, dete neće biti sposobno da kasnije kao odrasla osoba na pravilan način ponese na sebi odgovornost zrele ličnosti, jer neće moći da razlikuje šta jeste smislen, a šta besmislen odgovor na potrebe života. Umesto slušanja glasa razuma, imaće regresivnu potrebu da se osloni na prethodne faze razvoja i da traži oslonac u autoritetima koji misle umesto njega samog ili pravilima ponašanja koja će slepo da primenjuje ne razmišljajući o smislu svojih postupaka ili u oslanjanju na svoja

osećanja i svoje želje. Zadržavanje i fiksacija na ovoj fazi razvoja rezultuje radoznalošću koja je sama sebi cilj ("filozofiranje"), umesto da ima za svrhu razumevanje potreba života da bi se na njih odgovorilo svrhovitom akcijom. Opšta neodraslost ličnosti u bilo kojoj fazi razvoja menja funkciju razuma, tako da razum, umesto da prethodi odgovornom izboru između smislenih i besmislenih postupaka, koristi se naknadno, da opravda pogrešan izbor.

FAZA SEKSUALNOG RAZVOJA

U školskom dobu dete je razvijalo sposobnost saznanja i sposobnost razuma da bi moglo da shvati potrebe života. A da bi kasnije bilo osposobljeno da odgovori na potrebe života, intenzivni psihofizički razvoj tokom puberteta daruje muškom i ženskom polu izražene polne sposobnosti. Kako intenzivni psihofizički razvoj zahteva obimniju ishranu, pubertetlji hrana postaje veoma ukusna. Da bi se od sebe i svog pola okrenuo ka suprotnom polu, intenzivno se razvijaju njegove polne sposobnosti. Izražena čulnost lako može da postane objekat fiksacije i zadržavanja na toj fazi puberteta. Traženje satisfakcije u zadovoljstvu jedenača ukusne hrane se lako izopačava u proždrljivost, a traženje satisfakcije u seksualnosti u seksualnu želju. Proždrljiva osoba će pokazati spremnost da žrtvuje zdravlje i život radi užitka u hrani, kao što će seksualno opterećena osoba biti nesposobna za zdravu bračnu zajednicu i često nezainteresovana za potomstvo. Na taj način nesazrelost ličnosti u ovoj fazi puberteta rezultuje ugrožavanjem opstanka i pojedinca i čitave zajednice.

Seksualna sposobnost zrelom reakcijom volje pubescenta treba da ostane samo seksualna sposobnost, a ne da se transformiše u motiv ponašanja, kao što i bliskost prema drugim osobama ne treba da postane sama sebi cilj već samo sposobnost saosećanja i sfera prepoznavanja potreba druge osobe. Ukoliko seksualna sposobnost ne postane oruđe izražavanja ljubavi prema bračnom saputniku, bračni saputnik će postati oruđe zadovoljenja nepobedene seksualne želje, ako uopšte i bude došlo do formiranja bračne zajednice, jer se ona seksualno nesazrelim osobama čini kao teret i oblik ropstva.

FAZA RAZVOJA IDENTITETA

Da bi se čovek osamostalio od svoje porodice i postao svoj čovek, u periodu njegove adolescencije pojavljuje se sumnja prema autoritetima koja ima za svrhu da ga navede da misli i odlučuje nezavisno od oslanjanja na autoritete roditelja i drugih ljudi. Preuzimajući na sebe samog odgovornost izbora svog životnog puta, adolescent ima slobodu da izborom svojih životnih vrednosti anulira vrednosti kojima je dотle bio vaspitan, bez obzira na to da li su te vrednosti bile dobre ili loše. No, usled nesazrelosti ličnosti, njegov vrednosni sistem može da se transformiše, tako da njegovi uzori i ideali postaju idoli (pojedinci ili zajednica kojoj pripada) sa kojima se identificuje. Razlika između uzora i idola je u tome što uzor osvedočava adolescenta o potrebu za razvojem sopstvenih vrlina i sposobnosti, dok idoli, svojim psihološkim efektom ugušuju njegovu svest o potrebi za sopstvenim razvitkom.

Dok sa jedne strane pokazuje sklonost da se identificuje sa vrednostima drugih, adolescent pokazuje sklonost da ostale entitete, sa kojima se nije identifikovao, shvati kao atak na sopstveni identitet. Zato je važno da u ovoj razvojnoj fazi nauči da trpi druge ljude, i da trpeći druge ljude kakvi jesu stekne karakternu sposobnost da trpi nepravdu sa krotošću i poniznošću. Fiksacija na ovoj razvojnoj fazi, pored idolatrije, može formirati sumnjičav i buntovan odnos prema autoritetima, zajedno sa sklonošću ka teoriji zavere i buntovnosti.

Kao što nepobeđena čulnost za vreme adolescencije onespoljava adolescente za kasniju bračnu odluku i zdravu funkciju bračnog odnosa, tako ga i nepobeđena sumnjičavost i buntovnost onespoljavaju da kasnije na sebi ponese odgovornost bavljenja društvenim odgovornošćima (jer ne može da zrelo trpi nepravdu, bez gneva i bez pristrasnosti).

FAZA DONOŠENJA ODLUKA

Do ove faze razvoja roditelji su donosili odluke umesto adolescente, a sada je vreme da adolescent završi svoju adolescenciju i postane zreo čovek tako što će odgovornost za sve važne životne odluke preuzeti na sebe samog. Prethodni adolescentni razvitak doneo mu je mnoštvo interesovanja i mnoštvo sposobno-

sti, a takođe ponudio mu je i predstave o životnim vrednostima, ciljevima i idealima, na osnovu kojih on sada donosi odluku da napravi svoj sopstveni izbor. Završetak adolescencije zahteva od adolescente da doneće konačne odluke za budući život, da odluči koji će biti smisao njegovog življenja i da odbaci stremljenja koja bi ga u tome mogla omesti. Zadržavanje na samoj fazi odlučivanja se manifestuje kroz potrebu da se stalno donose nove odluke (radikalizam i isključivost), da se stresne situacije rešavaju kroz nove principijelne odluke, umesto kroz trezveno preispitivanje realnih životnih potreba i adekvatno fleksibilno ponašanje.

Ukoliko prethodne faze razvoja nisu prebrođene ispravno, one adolescente onesposobljavaju da doneće zrele odluke da živi za druge ljude i za čovečanstvo. Na primer, ako osoba ostane u svom razvoju zadržana na fazi socijalnog istraživanja tj. fazi radoznlosti tipičnoj za školsko doba, tada joj neutoljiva radoznalost ne može dati sigurnost da doneće i jednu važnu životnu odluku (na primer, bračnu odluku).

Isto važi i za razvojne faze adolescencije. Nepobeđena sklonost da zloupotrebljava čulne doživljaje navešće osobu da svoj smisao života utemelji na hedonističkom odnosu prema drugim ljudima, dok će je nepobeđena sumnjičavost i buntovnost navesti da smisao života utemelji na strahu, mržnji ili osveti prema drugima. Otuda brak često ostaje brak samo na papiru, a ideali življenja za opšte dobro samo prazne fraze, bez svog unutrašnjeg sadržaja.

FAZA RAZVOJA PRIJATELJSTVA I BRAČNOG ODNOSA

Za razliku od perioda pre puberteta, kada je kao dete osoba bila okrenuta ka sebi samoj i družila se uglavnom sa decom istog pola, pubertetski razvoj je usmerio osobu ka drugim ljudima, posebno ka suprotnom polu i tako je naveo da formira socijalan odnos sa osobama sa kojima je bliska.

Fiksacija na odnosu samo sa bliskim osobama rezultuje formiranjem plemenske svesti gde se ljudi dele na svoje (pripadnike svoga klana, plemena, nacije, vere, partije) i na one druge prema kojima se gaji odnos nepoverenja, straha i možda čak mržnje. Emotivna i seksualna nesazrelost ličnosti rezultuje nezainteresovanosti osobe za življenje za drugu osobu (bračnog saputnika

i porodicu) ili zloupotrebo partnera ukoliko se emotivni i seksualni odnos sa njime koristi za satisfakciju unutrašnjeg nezadovoljstva.

FAZA LJUBAVI PREMA ČOVEČANSTVU

Za razliku od prethodne faze razvoja kada je čovek usmeren samo ka osobama sa kojima je blizak, oko tridesete godine on postaje psihofizički sposoban da na sebe preuzme odgovornost za potrebe šire društvene zajednice, pokrenut ljubavlju prema čovečanstvu. Ukoliko je osoba zadržana u svojoj nesazrelosti ličnosti na prethodnoj fazi razvoja, ona nije sposobna da se objektivnošću i pravičnim rasuđivanjem uzdigne iznad uskogruđe plemenske (stranačke, nacionalne, verske, ...) subjektivnosti. Ukoliko nije zrelo izgradila sebe u fazi identiteta, neće moći ni da se bavi društvenim pitanjima sa neophodnom krotošću i ponižnošću u susretu sa socijalnom nepravdom ili će zato jednostavno biti nezainteresovana za društvena pitanja i dobrobit čitavog čovečanstva. Dok se zapadna civilizacija držala prosvetiteljstva, mnoštvo ljudi je u sazrevanju ličnosti dostizalo ovu najvišu fazu razvijanja svoje ličnosti koja se tada manifestovala kroz ljubav prema čovečanstvu.

FAZA STAROSTI I PREISPITIVANJA

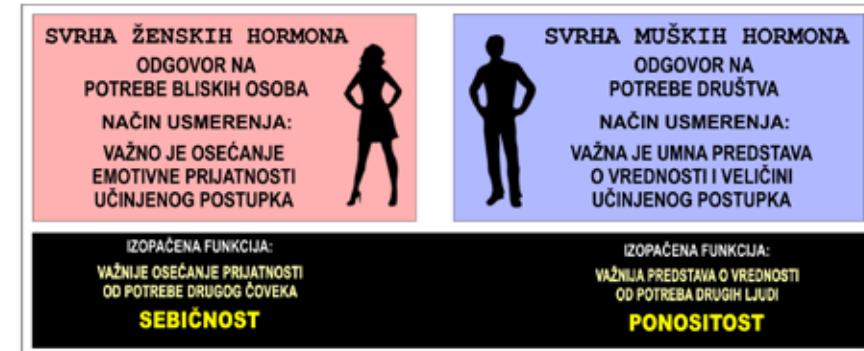
Za razliku od mladih ljudi, čija se neodraslost ličnosti najčešće manifestuje kroz radikalne odluke i akcije (poznata je fraza "Mladost - ludost"), kod ljudi u poznim godinama postoji sklonost ka ravnodušnosti i konzervativizmu u odlukama i akcijama. Smanjenje hormonalne aktivnosti, što je odlika ljudi u poznim godinama, rezultuje smanjenjem polnih sposobnosti i polnih interesovanja. Ukoliko je funkcija polnih sposobnosti bila nesazrela, osećanje krivice zbog njihove zloupotrebe sada izaziva prevagu nad osećajem užitka. Potreba za uživanjem u čistoti savesti postaje dominantna naspram uživanja u užitku, što dovodi do potiskivanja nesazrelih motiva, njihove projekcije drugima (posebno ekstravertnim i mlađim osobama) i zatim njihovog lažnog moralnog osuđivanja. Svođenje životnih bilansa može osobu dovesti u depresiju, ukoliko je njen smisao života bio sebičan, jer se suočava sa činjenicom da će uskoro sve izgubiti, za razliku od

nesebičnog smisla življenja, kada vidi smisao života u onome što je učinila za druge ljude, a što će ostati uprkos njenoj smrti.

Pored zloupotrebe različitih razvojnih sposobnosti, ljudi se razlikuju između sebe i po zloupotrebi polnih i adaptivnih sposobnosti:

ZLOUPOTREBA POLNIH SPOSOBNOSTI

Različite polove odlikuju različite sposobnosti koje svakom polu daju mesto pod suncem, jer ga ospozovljavaju da odgovori na različite potrebe života. Pored genitalnih sposobnosti, koje svojom zloupotrebom prestaju da budu oruđe izražavanja ljubavi i postaju same sebi cilj, u polne sposobnosti spadaju i druge negenitalne polne posebnosti koje prepoznajemo kao različite između muškog i ženskog pola. Žena je svojom emotivnošću usmerena na potrebe osoba sa kojima je emotivno bliska, dok je muškarac, potrebom da se bavi delima koja su od vrednosti i značaja, usmeren da se bavi potrebama šire društvene zajednice i čitavog čovečanstva. No, i te polne sposobnosti mogu postati objekat zloupotrebe.

Ako nam je važnija emocija ljubavi koju nam neka osoba izaziva od potreba same te osobe, onda se to izopačenje zove sebičnost. Ako nam je važnija predstava o vrednosti dela nego ljudi radi kojih ta potreba za vrednošću dela postoji, onda se to izopačenje zove ponositost. Isto tako, ženska zavisnost od psihofizičkog autoriteta muškarca može da se izopači u slepu odanost muškarcu i da kod nje formira autoritarnu ličnost, dok psihofizič-

ke sposobnosti koje muškarcu daju moć, mogu postati same sebi cilj i tako se izopačiti u želju za moć i nasilništvo. Muška nezavisnost može postati sama sebi cilj i tako se izopačiti u oholost. Kako u opasnosti ženska osoba prirodno treba da oseća strah i da beži sa decom što dalje od opasnosti, a muškarac da oseća gnev i kreće u eliminaciju izvora opasnosti, razlika u reakciji može usled nesazrelosti ličnosti da pretvori emociju straha u strašljivost i kukavičluk, a osećanje gneva u gnevljivost i mržnju. Kukavičluk oduzima snagu za borbu onda kada je potrebno boriti se, dok gnevljivost izaziva sukobe tamo gde bi trebalo smirivati duh sukoba. Utvrđeno je da višak muških hormona izaziva sklonost ka agresivnosti, dok višak ženskih hormona izaziva sentimentalnu emotivnost. Kako svaki pol odlikuju oba polna hormona (i muški i ženski) ali u različitoj meri, treba imati na umu da se njihovi nivoi i međusobni odnosi razlikuju između različitih ljudskih rasa, pa se zato zbog višeg nivoa ženskih hormona i sami muškarci mogu ponašati po prethodno navedenim atributima na ženski način, kao što se i žene mogu ponašati nalik muškarcima ukoliko imaju viši nivo muških hormona. No, sazrevanje ličnosti rezultuje time da čovekovo ponašanje postaje svrhovit odgovor na realne potrebe života, umesto da bude odgovor na unutrašnje psihičke posebnosti. Jaka svest o potrebi života dovodi do fleksibilne promene hormonalne aktivnosti, tako da se ona prilagođava realnim potrebama života i aktivira one sposobnosti koje su adekvatan odgovor na te potrebe.

ZLOUPOTREBA ADAPTIVNIH SPOSOBNOSTI

Različiti klimatski uslovi zahtevali su da se čovek različitim psihofizičkim sposobnostima prilagodi opstanku u različitim uslovima življenja. Topla klima sa obiljem vegetacije i životinja, koja omogućava opstanak čoveku lovcu, zahteva kod njega razvijene lovačke i uopšte muške sposobnosti (borben duh, hitrinu, sposobnost brzog trčanja, veću mišićnu masu), koje se mogu izopačiti u grubost i surovost, brzopletost i nepromišljenost, avanturizam koji je sam sebi cilj, itd. Tiroidni hormoni koji goršatcima (dinarski tip) ubrzavaju metabolizam i zagrevaju organizam u periodima hladnoće, daju energiju i sposobnost čoveku u trenucima fizičke borbe, pa mogu svoju funkciju lako da

	BLIZANCI	RATAR, INTELEKTUALAC VIŠOK NIVO TIMUŠNIH HORMONA PROLONGIRANO ŠKOLSKO DOBA
	NORDIDI	MANJAK OBA POLNA HORMONA
	DEVICA	RATAR, SKUPLJAC PLODOVA
	RAK	Pragmatizam, autonarnost, slepo držanje pravila i lažno moralno osudjivanje
	BALTIÐI ŽUTA RASA	Seličnost, emotivna labilnost, posebitnost i kukavičluk
	ZAPADNI, ISTOČNI MEDITERANI	RATAR, RIBOLOVAC IZRAŽENI ATRIBUTI IMAGINACIJE PRETHODSKOG DOBA, SKLONOST KA UMETNOSTI
	VAGA	ZANATLJIVA, TRGOVAC VIŠOK NIVO OBA POLNA HORMONA PROLONGIRAN PLUBERTET
	SEMITI	KROMA- NJONCI, AFRIČKI CRNCI
	ŠKORPIJA	LOVAC DOMINANTNA DEŠNA MOZGDANA HEMISFERA
	STRELAC	STOČAR GORIŠAK, IZBOZNIKA ALI LONČESTIJA VIŠAK TIREOZNIH HORMONA
	DINARCI	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	OVAN	LAV
	LOVAC	VIŠAK NIVO TESTOSTERONA KOD MUŠKOGA ŽENSKOG POLA
	ŠKORPIJA	STOČAR SPOSOBNOST PLANIRANJA I MOĆ UTICAJA VIŠAK HORMONA TESTETA
	SEMITI	OVAN
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	ATLANTSKI MEDITE- RANI
	STRELAC	LAV
	DINARCI	LOVAC
	OVAN	ŠKORPIJA
	SEMITI	STOČAR
	ŠKORPIJA	AT

izopače u izraženu neobuzdanu plahovitost kod osoba koje nisu razvile svoju moć samosavlađivanja. Tamo gde potrebe opstanke zahtevaju viši nivo muških hormona (afrički crnci i kromanjonci, dinarci, atlantski mediteranci), može se javiti izopačenje funkcije muških sposobnosti kroz izraženu ponositost i sujetu, i samim tim kroz njihov produkt – plemensku svest i plemenske odnose. Hladna polarna klima zahteva viši nivo ženskih hormona, pa se izopačena funkcija ženskih sposobnosti može otkriti kroz sebični sentiment, kukavičluk i slepu odanost autoritetima (autoritarnost). Adaptivna potreba za pravljenjem zaliha za periode mraza (odlika žute rase; u Evropi alpida i baltida) može da se izopači u izraženu posesivnost, škrrost i nepotrebno pravljenje zaliha (skupljanje starih i nepotrebnih stvari). Praktična inteligencija koja daje zanatlijama i trgovcima njihove izražene veštine može lako da se izopači u lukavstvo i pokvarenost. Viši nivo oba polna hormona može dati nekim rasama ljudi (odlika semita) attribute koji su tipični za pubertet i zadržavanja na toj fazi razvoja (telesnost, buntovnost, radikalizam), kao što i nizak nivo oba polna hormona (odlika alpida) može formirati sklonosti tipične za ljude u poznim godinama (formalizam i lažno moralisanje). Dakle, zbog neodraslosti čovekove ličnosti, dešava se i da same adaptivne sposobnosti izgube svoju adaptivnu funkciju i da dobivši funkciju izvora čovekove unutrašnje satisfakcije ugroze opstanak pojedinca pa i cele ljudske zajednice.

NESAZRELA LIČNOST AKTIVIRA I RAZVIJA SPOSOBNOSTI KOJE NISU ODGOVOR NA POTREBE ŽIVOTA VEĆ NA POTREBE NJENOG EGA I ODBRAMBENIH MEHANIZAMA LIČNOSTI

Za razliku od zrele ličnosti koja prepoznaće realne potrebe života i zatim aktivira i razvija one sposobnosti koje su odgovor na te realne potrebe, nesazrela ličnost aktivira i razvija one sposobnosti koje su odgovor na njene unutrašnje potrebe za satisfakcijom, a to su potrebe njenog Ega i odbrambenih mehanizama ličnosti. Hormonalna aktivnost koja nije adekvatna realnim potrebama života, već iracionalnim hirovima čovekovog unutrašnjeg nezadovoljstva, kao i autodestruktivnim mehanizmima njegove nečiste savesti, ugrožava zadovoljenje njegovih realnih potreba a takođe i samo njegovo psihofizičko zdravlje.

KULTURNI UTICAJ I PROSVETITELJSTVO

Zdrav vaspitni uticaj roditelja i okoline može da pomogne čoveku u njegovom odrastanju ličnosti, i taj zdrav uticaj možemo nazvati prosvećujućim uticajem ili prosvetiteljstvom u onom smislu kojem su narodi severne Evrope u vreme novog veka preuzeli na sebe svoje životne odgovornost i proizveli odrastanje ličnosti do njegove najviše faze - življena za čovečanstvo. No, sam kulturološki uticaj koji poziva ljudе na plemenito ponašanje ne mora biti i prosvećujući.

Prepostavimo da su tri deteta različitog antropološkog porekla odgajana u istim kulturnim uslovima - istoj porodici, i da su učena plemenitim stremljenjima, na primer, da pomažu starijim osobama u prelaženju preko ulice. Pod uticajem istog kulturološkog faktora sva tri deteta će se naučiti da pomažu starijim osobama u prelaženju preko ulice. Bez obzira na različito genetsko poreklo, ta tri deteta će se ponašati isto, ali iz različitih motiva koji zavise od njihovog različitog nasledja. Jedno dete će možda činiti dobro delo zato što vidi vrednost u tom činu (iz ponositosti), a ne zato što zaista voli i poštuje stariju osobu. Drugo će se ponašati isto, ali zbog straha nečiste savesti (da bi izbeglo osećanje krivice), umesto iz ljubavi. Treće će takođe pomagati starijim osobama u prelaženju preko ulice, ali zbog prijatnih osećanja koje tada oseća (iz sebičnog sentimenta), a ne zato što mu je zaista stalo do dobra druge osobe. Isti socijalni faktor je u ovom primeru rezultovao istim ponašanjem, ali je pokrenuo različite pokretačke motive kod različite dece u zavisnosti od njihovog nasledja.

No, zapazimo da u ovom primeru nijedno dete ne čini dobro delo starijoj osobi radi nje same (iz ljubavi), već iz različitih izraza svoje neodrasle ličnosti (ponositosti, krivice i sebičnog sentimenta). Primer je zapravo predstavio decu koja nisu vaspitana, nego koja su dresirana. Pravilno prosvećujuće vaspitanje bi navelo decu da pobede svoje slabosti i da pomognu starijoj osobi iz ljubavi, a ne zbog potrebe za ličnom satisfakcijom. Na žalost, roditelji često dresiraju decu tako što udovoljavaju njihovim slabostima onda kada su im ona poslušna, a osuđuju ih kada su neposlušna, umesto da navedu decu da pobede svoje slabosti u korenu. Vaspitni i kulturni uticaj, ako nije prosvećujuć on oba

vezno jeste manipulativan. Ako ljudi nisu navedeni da pobede svoje slabosti i da dobra dela čine iz ljubavi, onda će ih činiti iz svojih slabosti jer su preko njih izmanipulisani da ih čine. Pravilnim vaspitanjem roditelj razvija volju svoje dece, dok dresiranjem on ne razvija njihovu volju već slabosti karaktera koje vladaju detinjom voljom, slabosti iz kojih su takva deca svojim roditeljima poslušna.

Roditelji koji su nesazrele ličnosti teško mogu da vaspitavaju decu da postanu sazrela, jer je njima samima preuzimanje odgovornosti na sebe same često toliko neprijatan stres da žele čak i svoju decu da sačuvaju od odrastanja ličnosti kao kakvog izuzetno neprijatnog stresa. Oni misle da je izraz ljubavi prema deci osloboditi ih od životnih odgovornosti, pa ih oslobođaju upravo od onih odgovornosti koje bi jedino mogle da proizvedu zdravo sazrevanje i odrastanje detinje ličnosti.

Prosvećujuća životna filozofija raskrinkava loše motive i tako čuva čoveka da se na njih ne osloni, dok životna filozofija neodrasle ličnosti izgovara te loše motive, proglašava ih ispravnim i pobuđuje ih kao pokretačku snagu.

Možemo zaključiti da različiti spoljni uticaji koji deluju na oblikovanje čovekovog ponašanja, utemeljeni na čovekovoj želji za sticanjem odobravanja sredine ili na strahu od sankcija kriičnog zakona, mogu proizvesti ljubazno i opšteprihvaćeno ponašanje, iako takvo ponašanje zbog prirode svojih pokretačkih motiva ne predstavlja nikakav izraz odrastanja čovekove ličnosti niti njegove zdrave socijalizacije.

Ponekad srećemo ljude koji nas oduševljavaju svojim karakternim vrednostima ili svojim izvanrednim psihičkim i fizičkim veštinama. Međutim, možemo li mi da cenimo njihovu ličnost što su oni takvi, ako oni sami nisu izabrali da budu takvi, već su takvi zato što su sa takvim naklonostima i sposobnostima rođeni ili su im one jakim spoljnjim uticajem nametnute?

Svakako da ne možemo da cenimo njihovu ličnost za nešto što oni sami nisu izabrali, već možemo da ih cenimo kao ljude samo za ono što do njih samih stoji. Možemo da cenimo ljudske ličnosti što su u svom karakteru pokazali plemenitost onda kada su ih unutrašnji ili spoljni faktori u tome sputavali, pa njihov karakter

jestе izraz njihovog htenja, a ne prinude genetskih i socijalnih faktora. Zato pojmom razvoja ličnosti nazivamo onaj razvoj koji stoji do same ličnosti, razvoj iza kojeg stoji sama individua svojim htenjem. Taj uzvišeni izbor možemo da cenimo samo ako sam čovek iza njega stoji i istrajava mimo svih pritisaka spoljnih uticaja i nasledja koji ga u njegovom htenju sputavaju. Izbor radi kojeg čovek nije pokazao spremnost da se žrtvuje i da pretrpi kakvu štetu, nema nikakvu vrednost da bismo mogli da ga cenimo. Ne možemo ceniti čovekovu ličnost za obdarenost fantastičnim darovima ukoliko su ti darovi plod nasleđa ili pritsaka roditelja, ali možemo ceniti čovekovu ličnost ukoliko je tim darovima sama pridala uzvišen smisao.

Dakle, kulturni uticaj ne mora biti i prosvetiteljski uticaj, iako može formirati pozitivno kulturno ponašanje, ali tada to kulturno ponašanje ne možemo ceniti jer nije posledica odrastanja ličnosti, već manipulacije slabostima neodraslih ličnosti.

ASTROLOŠKO ANTROPOLOŠKA KONEKCIJA

Na osnovu prethodne analize možemo da shvatimo da uzroci postojanja razlika između ljudi nisu posledica nikakvog mističnog uticaja nekakvih kontura sazvežđa sa nebeskog svoda, već su savršen produkt adaptacije čoveka na različite klimatske uslove i njegove volje kojom on određuje smisao svojih adaptivnih i svih drugih sposobnosti.

Kada bi u nekom slučaju astrološki faktor zaista postojao i težio da utiče na ponašanje ljudi, mehanizmi prirodne selekcije bi taj faktor koliko god je to moguće uklonili i čoveka učinili imunim na njegovo delovanje, jednostavno zato što bi takav spoljni uticaj ugrožavao čovekov opstanak, navodeći ga na aktiviranje onih sposobnosti i činjenje onih postupaka koji nisu odgovor na realne potrebe njegove egzistencije i koji samim tim ugrožavaju njegovu egzistenciju.

Prethodno urađena analiza uzroka postojanja razlika između ljudi će nam pomoći da pristupimo proučavanju fenomena astrološko antropološkog poklapanja tipova ljudi, a da nam pojedinstveni koje i astrolozi i antropolozi prepoznaju kao odlike različitih ljudi budu sasvim jasne po svom poreklu i smislu.

KO JE BLIZANAC?

FIZIČKE PARALELE IZMEĐU ZNAKA BLIZANCA I NORDIJSKOG ANTROPOLOŠKOG TIPOA

Astrolog Linda Gudmen opisuje izgled horoskopskog znaka Blizanca sledećim rečima:

“Ukoliko nisu pod konfliktnim ascendentom, Blizanci su tanko građeni, hitri su i malo viši od prosečnih ljudi. Mnogi od njih imaju sitne, oštре crte kao da su u obliku kameja (ukras izvajan u kamenu). Mnogi od njih imaju smeđe oči, ali većina onih koji su pod uticajem Merkura imaće lepe kao lešnik kristalno čiste, plave, zelene ili sivkaste oči, koje sijaju i čiji pogled leti tamo-amo.” (Sunčevi znaci Linde Gudmen, str. 91)

Za izgled osoba rođenih pod uticajem Merkura (planete koja po astrolozima vlada Blizanicima) astrolozi tvrde:

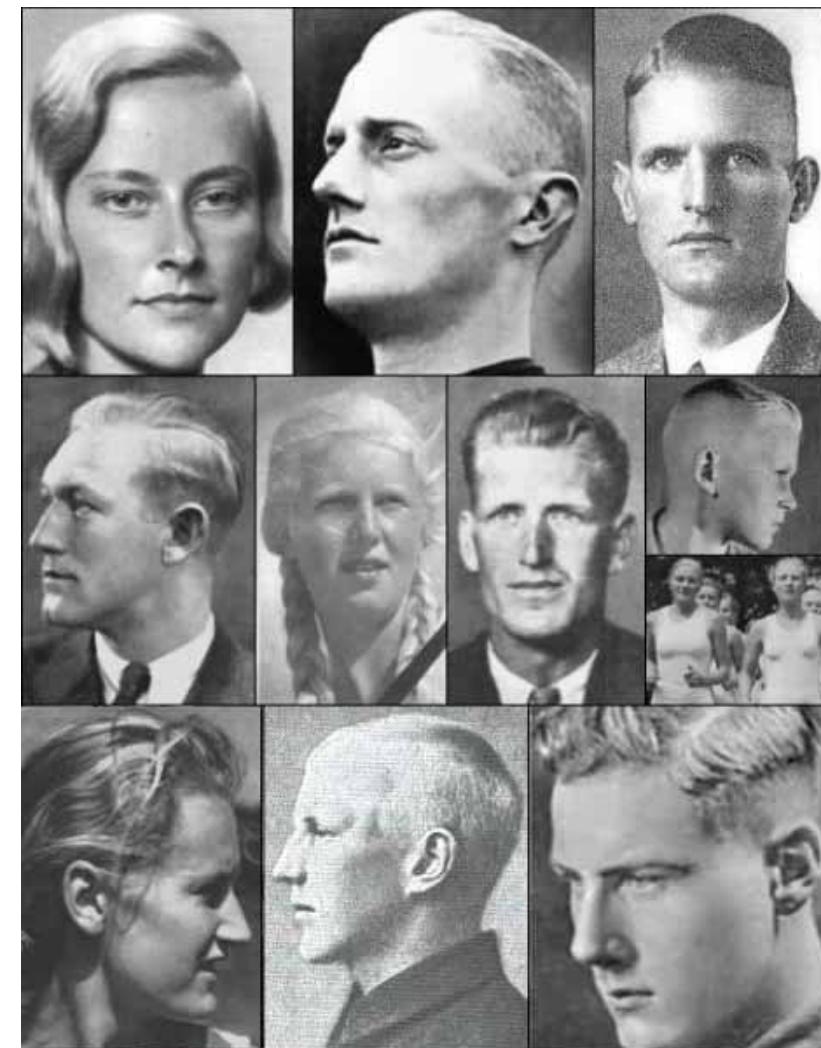
“Uopšteno, nos ima oštar, ili čak stisnut izgled. Merkurijanci imaju sićušna ili dugačka, tanka i precizno iscrtana usta koja su oštra, posebno na uglovima. ... Merkurijanska kosa je vrlo fina i tanka i nema je mnogo. Boja je bleda ili smeđesiva i ima tendenciju da bude svetla. ... Ovde je koža veoma fina, delikatna i suva. Ova vrsta retko uspešno tamni.” (Aleksandar Imširagić, Točak sudbine, str. 373-374)

“Njegova priroda je kolebljiva, promenljiva, hladna i suva. Kada je u horoskopu u jakoj poziciji, utiče na građu tela i karakter: čini telo mršavim i vitkim, duge ruke, lice uskih i dugih obraza, nos isturen, često oštar. ... Brzi pokreti i hod. Čelo je dobro razvijeno a isto tako i mozak. ... Njegov uticaj proizvodi studente književnosti i egzaktnih nauka; oni su veoma spremni da prime saznanja, brzi i oštiri u argumentima i često dobri govornici i pisci. Nedostaci koje Merkur proizvodi su egoizam i uobraženost.” (C. Aq Libra, Astrology: Its Techniques and Ethics, pg 59)

Astrološki opis Blizanaca odgovara opisu antropološkog tipa nordida:

“Stas visok i vitak. Ramena snažna i široka, noge dugačke. Lobanja dugačka, sa strane spljoštena, potiljak izbočen. Lice duguljasto, crte oštре, vilice izrazite. Usta su uska i „tvrd“

formirana, uvo maleno. Čelo je usko, ravno i natrag zavrćeno; obrve ravne. Nos uzak i istaknut, u korenu visok. Oči svetle, plave ili sive, srednje veličine. Koža tanka i bleda, sa providnim venama. Kosa plava ili crvenkasta, tanka, glatka i mekana.” (Vladimir Dvorniković, Karakterologija Jugoslovena, str. 174)

PREDSTAVNICI NORDIJSKOG ANTROPOLOŠKOG TIPOA

UTICAJ TIMUSNIH HORMONA NA FIZIČKI IZGLED NORDIDA

Zašto postoje ljudi koji imaju takav izgled? Odgovor na to pitanje će nam pomoći da razumemo da li astrološki faktor ima uticaja na čovekov izgled.

Endokrinolozi ovim rečima objašnjavaju isti izgled koji smo prepoznali kao izgled Blizanca u astrologiji i kao izgled nordida u antropologiji:

“Timusno lice je često prepoznatljivo na prvi pogled, po glatkoj i mekoj koži, sa malo dlaka ili bez njih, mrtvački bledo ili sa tenom boje breskve Može biti iznenađujuće baršunasta na dodir i sa bledim sjajem. Među decom javljaju su izvrsni primeri imenovani kao andeoska deca. Lice je finog oblika i lepih proporcija, crte majstorski isklesane, oči plave ili branon sa dugim trepacicama, transparentnim obrazima sa brzim, promenljivim varijacijama u boji, tankih usana i ovalne brade. Kod odraslih, brada je uvučena, a usta izgledaju nerazvijena na neki način.” (Louis Berman, M.D., *The Glands Regulating Personality*)

“Hipertimusna konstitucija. U sistemu konstitucionih tipova koje su opisali Pende i Berman, to je tip povezan sa prekomernim razvojem timusne žlezde i njenim zadržavanjem u odrasлом dobu. U dobu odojčeta, ovaj tip predstavlja andeosko dete, sa lepim crtama lica dobrih proporcija, delikatnih proporcija tela, izuzetne elegancije pri kretanju, prijemčivog uma. Ova deca su uzori lepote, ali, lako padaju kao žrtve tuberkuloze, meningitisa i drugih infekcija. Posle puberteta, sve hipertimusne konstitucije se prepoznaju po hipoplastičnim srcima i arterijama, nedovoljno mišićnoj snazi, i tendenciji ka iznenadnoj neravnoteži krvotoka koji često dovodi do iznenadne smrti ili pucanja hipoplastičnih arterija. Dok se muška hipertimusna osoba odlikuje elegantnim ženskastim obrisima tela, dugačkim grudnim košem, zaobljenom karlicom, mekom kožom i mlečnim tenom, dotle se ženski tip odlikuje delikatnom kožom i noktima, slabom maljavošću, nedovoljno razvijenim grudima, odloženom menstruacijom, i, u nekim slučajevima, izvesnim upornim masnim tkivom i nezrelošću. Što se tiče

psihe, javlja se impulsivnost, nesposobnost za adaptaciju na teškoće socijalnog života i tendencija ka samoubistvu.” (Robert Jean Campbell, *Campbell's Psychiatric Dictionary*, 476)

Dakle, fizički izgled kakav smo prepoznali u opisu Blizanca u astrologiji i u opisu nordijskog tipa u antropologiji jeste takav zbog izraženog delovanja hormona timusne žlezde.

Povećana aktivnost timusne žlezde se manifestuje u njenoj povećanoj fizičkoj veličini koja se zove timusna hiperplezija (Thymus hyperplasia).

Zapazimo da astrolozi smatraju da je Blizanac vladar timusa:

“Blizanci takođe vladaju i timusnom žlezdom.” (Alice A. Bailey, *Esoteric Astrology*, pg 367)

DA LI NA TIMUSNU ŽLEZDU UTIČU ZVEZDE ILI GENI?

Iako organizam jeste genetikom adaptiran za određene uslove življjenja, postoji određena hormonalna fleksibilnost organizma u zavisnosti od trenutne situacije i potrebe u kojoj se organizam nalazi. Snažna svest o potrebi života, preko hormonalne aktivnosti aktivira i razvija sposobnosti koje su odgovor na potrebe života. Umna predstava o potrebi života izaziva emocije adekvatne stvarnosti, koje aktiviraju i razvijaju one sposobnosti koje će biti adekvatan odgovor na potrebe života. Takav mehanizam funkcioniše samo kod zrelih ličnosti jer nesazrele ličnosti ne obraćaju pažnju na potrebe života, već se upravljaju prema onim unutrašnjim potrebama za satisfakcijom koje i dovode do neodraslosti njihovih ličnosti. U svakom slučaju, hormonalna aktivnost treba da bude svrhovita egzistencijalnim potrebama jedinke i društva. A kada bi neki drugi faktor (na primer, astrološki) uticao na te

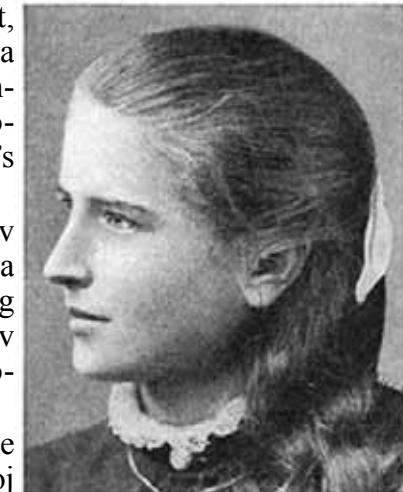

Abb. 5. Niedersachsen. Nordisch
(Aufn.: Günther, Goslar)

sposobnosti mimo genetike i svesti o potrebi, on bi ugrozio opstanak organizma, jer bi aktivirao sposobnosti koje nisu adekvatne potrebi života. Na primer, ako se osoba koja živi u polarnom području koje odlikuje hladna klima i suv vazduh, rodi u znaku Škorpije i dobije fizičke atribute Škorpije (višak znojnih žlezda i pojačano znojenje), koji je čine adaptiranom za toplu i vlažnu klimu, njen život bi bio ugrožen zbog dehidratacije, jer suv vazduh zahteva da osoba ima suvu kožu sa minimalnim brojem znojnih žlezda. Astrološki faktor bi u tom i svakom drugom slučaju ugrožavao opstanak ljudi jer bi kod njih aktivirao sposobnosti koje nisu odgovor na njihove realne egzistencijalne potrebe, već su odgovor na navodni astrološki faktor.

Sada nas zanima da li, uprkos našem logičkom zaključku, postoje egzaktne osnove za uverenje da neki spoljni faktor utiče na aktivnost timusa, na primer, astrološki faktor, a ne genetsko nasleđe. Da li su hiper timusni ljudi takvi kakvi su zbog genetike ili zbog astrološkog uticaja?

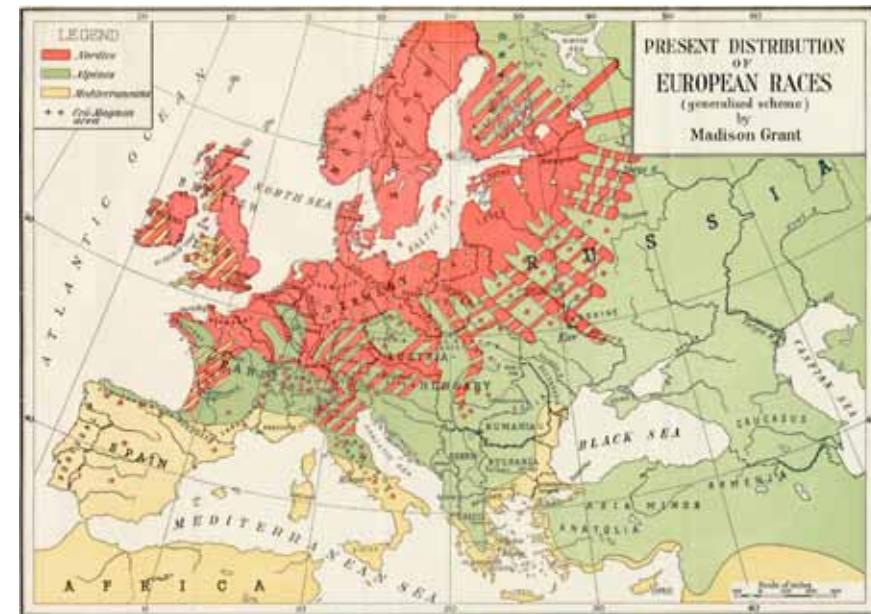
U stručnoj literaturi čitamo da je utvrđena izražena aktivnost timusa kod onih osoba koje u krvi nose haplotip tj. grupu antiga HLA-A1, B8, i DR3:

“Mlađi pacijenti sa timusnom hiperplazijom obično imaju srednji nivo anti-ACh-R antitela. U ovoj starosnoj grupi postoji ženska prevaga i stroga povezanost sa antigenima HLA-A1, -B8, i -DRW3.” (Hans Erik Rugstad, Liv Endresen, Oystein Forre, Immunopharmacology in Autoimmune Diseases and Transplantation, pg 327)

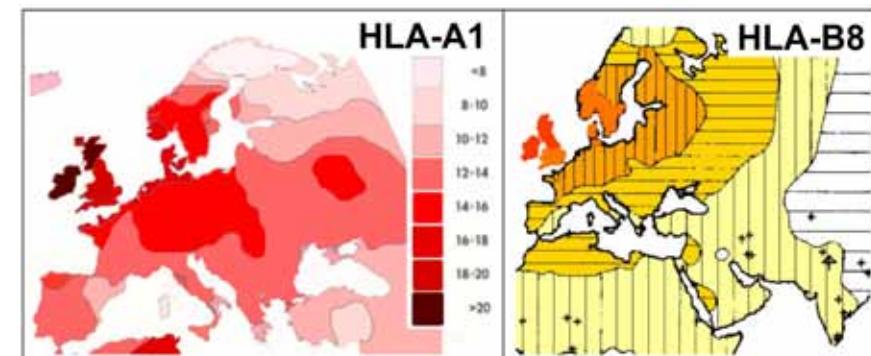
“HLA-DR3 B8 A1, produženi nasleđeni haplotip je u reproduktivnoj vezi sa najčešćim oblikom mistenije gravis koja se javlja zajedno sa timusnom hiperplezijom.” (World Health Organization, Principles and Methods for Assessing Autoimmunity Associated... pg 65)

Formiranje antigena A1, B8 i DR3 ne zavisi od položaja nebeskih tela na nebnu u trenutku nečijeg rođenja, već se genetski nasleđuju od roditelja, što znači da je povišen nivo timusnih hormona posledica genetskog nasledja onih koji imaju antigene A1, B8 i DR3, a ne nekog spoljnog uticaja koji utiče na nivo timusnih hormona. Ako je povišen nivo timusnih hormona zaista odlika

nordida, a ne nekog meseca u godini, onda mora doći do poklapanja geografske zastupljenosti nordijskog antropološkog tipa sa geografskom zastupljenosti antigena A1, B8 i DR3 koji prati hipertimusne osobe. Ljudi sa tipičnim nordijskim elementima su danas najzastupljeniji na području severne i delimično centralne Evrope. Ovo je mapa zastupljenosti nordijskog antropološkog tipa po Madisonu Grantu:

A ovo su mape geografske zastupljenosti antigena A1 i B8 koji prate osobe sa uvećanom timusnom žlezdom:

Vidimo jasno poklapanje nosioca antiga A1 i B8 sa zastupljenošću nordijskog antropološkog tipa. Nordidi imaju svoje specifične fizičke atributе na određenom području zato što su ih genetski nasledili od roditelja, a ne zato što su se rodili određenog datuma u godini. Ljudi su adaptirani za opstanak u određenim klimatskim uslovima na osnovu svog nasleđa, a ne na osnovu datuma rođenja. Ukoliko bi datum rođenja određivao njihove adaptivne atributе, onda bi se na jednom istom klimatskom području rađale osobe koje su adaptirane za vrlo različite klimatske uslove, pa bi svaka trebala da se seli do onog odredišta koje joj najviše odgovara. A ako adaptivni atributi zavise od nasleđa, onda je logično da će roditelji koji žive na klimatskom području za koje su adaptirani, rađati decu koja su adaptirana za isto to klimatsko područje.

PSIHOLOŠKE PARALELE IZMEĐU TIMUSNIH LJUDI, NORDIDA I BLIZANCA

Ukoliko su timusni hormoni odgovorni za fizičku konstituciju nordida, zanima nas - da li su oni odgovorni i za njihove psihičke atributе? Imaju li timusni hormoni veze sa psihom nordida i opisom Blizanca u astrologiji?

Kako su timusni hormoni odgovorni za razvoj deteta, logično je pretpostaviti da oni i na psihičkom planu utiču na razvojne atributе deteta. Endokrinološka literatura otkriva vezu između intenzivne aktivnosti timusa i razvoja deteta u fazi odojčeta (oralna faza po Frojdu ili asocijalna po Ruti Nelson), i u fazi razvoja deteta u školskom dobu (latentna faza po Frojdu što se tiče seksualnosti ili faza socijalnog istraživanja po Ruti Nelson).

SUPERIORAN RAZUM

Kako dete u školskom dobu razvija intelekt, zanima nas da li timusni hormoni dovode do naprednog razvitka intelekta?

U endokrinološkoj literaturi čitamo o timusnim ljudima sledeće:

“Oni ostaju detinjasti po svom karakteru, tako da su egocentrični; jednostavni u svojim mentalnim procesima i imitativni;

traže zaštitu i brigu, i manje ili više su nesposobni za aktivne borbe života. Iako izgledaju daleko napredniji za svoje godine dok su još mlađi, ipak izgleda da nikada ne dostižu potpunu zrelost, i bivaju zaustavljeni u ranoj adolescenciji. Tvrdoglavi su i negativisti; međutim, ako im se desi uspešna reparacija, onda, iako mentalni razvoj može kasniti, mogu konačno postići potpunu zrelost. I ovi pojedinci su među najpametnjim i najinteligentnijim u svojoj zajednici.” (James Vance May, Mental Diseases; a Public Health Problem, p. 216)

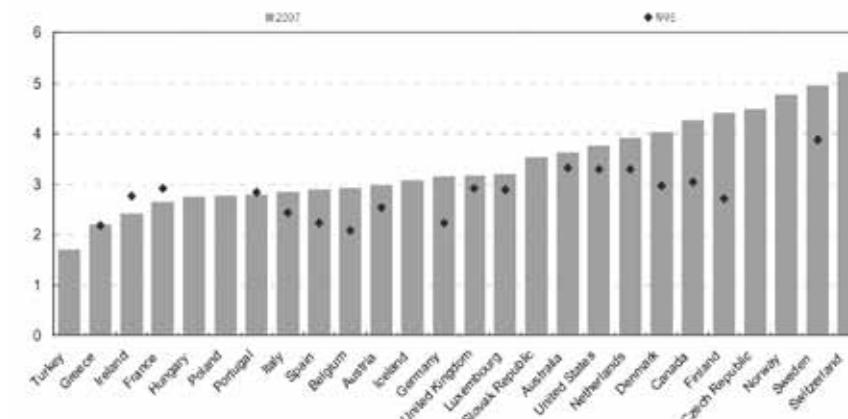
U astrološkoj literaturi nalazimo potvrde o intelektualnoj superiornosti Blizanca:

“Osobe Blizanci imaju prefinjen intelektualni izgled i superioran intelekt.” (Mahan Vir Tulli, Astrology And Love Life, pg 53)

Isto tako i u antropološkoj literaturi nalazimo potvrde intelektualne superiornosti nordida:

“Intelektualna superiornost naše nordijske grupe nad alpskim, mediteranskim, i crnačkim grupama je dokazana.” (Carl C. Brigham, A Study of American Intelligence, 1922, pg 192)

Zapazimo kako su zemlje sa najvećim učešćem naučnog kada u ukupnoj masi zaposlenih upravo one zemlje koje odlikuje stanovništvo nordijskog antropološkog tipa:

Slični rezultati se dobijaju kada se analizira broj patenata na hiljadu stanovnika, broj istraživača na hiljadu stanovnika, ulaganje u znanje, dobit na inovaciji patentnih prava, itd.

NORDIJSKI TIP NA BALKANU

Izvorni Sloveni su zajedno sa Germanima, Keltima, Baltima i raznim indoiranskim narodima bili nordijskog antropološkog porekla, a zatim su se izmešali sa drugim antropološkim tipovima, ovde na Balkanu najviše sa dinarskim, mediteranskim i alpskim starosedeocima. Sloveni su najviše naselili srednjevekovne gradove i doline reka, baveći se ratarstvom, dok su se strosedeoci Balkana bavili pretežno stočarstvom i najviše zadržali na području visokih planina. Kada Jovan Cvijić opisuje karakter takozvanog centralnog tipa tj. stanovništva jugoistočne Srbije i Makedonije, on zapravo zapaža karakter nordijskih Slovena koji su, prema savremenim genetičkim saznanjima, na Balkanu najviše zastupljeni kod grčkih Makedonaca:

“Realistične crte. Ovo je najizrazitija osobina centralnog tipa. Pravi predstavnici ovoga temperamenta u centralnom tipu, oni što vrlo malo govore i u govoru kratko seku, često se dusnu kad ih pitate o pričama i pesmama, i tim kažu kako su to besposlice i zaludnice, jer to nije „rabota“, pravo zanimanje čovekovo. ... Ređe nego ljudi dinarskog tipa teže da je njihova kuća najlepša i najbolje snabdevena, da su njihovi zadružari bolje odeveni, osim što, izuzetno, poneka žena uspe da nametne svoj ukus; naprotiv su bogati često rđavo obućeni, katkad su kod kuće čak i u dronjcima. Malo ili gotovo nimalo ne cene lepoga i dobro opremljenoga konja i ne osećaju kao dinarski ljudi potrebu za spoljašnjim sjajem. ... I pored ovih realističkih crta kod ljudi ovoga tipa nema one sirove i surove gramzivosti koja se često javlja kod istočno-balkanskog tipa. U njihovu životu ima manje prostaštva. Protivno geografskom položaju, prema kome bi centralni tip trebao biti južnjački i ekspanzivan, on u celom psihičkom životu pokazuje nečega zavezaniog i skučenog. ... Još je teže razaznati njihova prava unutrašnja osećanja. Umeju da procene ljude, njihove osobine i strasti; ali dok ljudi dinarskog tipa često iskazuju svoja opažanja, ovi to čine samo izuzetno. Teško je zadobiti njihovo poverenje. Ali im duša odmekne i čisto procveta pod uticajem slobodnog života za kojim su vekovima čeznuli. ... Takođe se kod njih zapaža neka naročita srdačnost, topla i dirljiva, koja

izgleda uvek kao zbumjena i neuka. ... Imaju više dara za lirske noza za epske pesme. Epske su pesme ređe no u dinarskoj oblasti. Ljudi centralnog tipa imaju mnogo takta i obazrivosti. Retko se gde u južnoslovenskim zemljama ljudi manje vredaju rečima nego u ovoj oblasti i retko se gde uvrede rečima mirnije snose no ovde. Štede mane i slabosti drugih i često krupnim moralnim pogreškama lako progledaju kroz prste, kad se one tiču „rabote“. Umeju da vladaju sobom: mogu da zaustave osećanja i želje, da se predomisle i razmisle; retko ima prenagljenosti; gotovo su uvek smotreni i obazrivi. Otuda je u centralnom tipu relativno manje onih violentnih, odlučnih i snažnih temperamenata, koji ne mogu da trpe nepravdu. Njih ima u mnogo većem broju u zapadnomakedonskom i u kosovsko-metohijskom varijetu.

Nesumnjivo je da su ljudi centralnog tipa bistri i brze shvatljivosti. Uvek imaju pri sebi sva svoja čula i duh; gotovo su uvek pribrani. Ali je njihova inteligencija najčešće upravlјena na materijalne obzire i na lični interes. Ljudi centralnog tipa lako se prilagode najrazličnijim društvenim sredinama. I to je jamačno u vezi sa realističkim crtama njihove duše i sa brzinom shvatanja praktičnih stvari; možda, takođe, kod njih nema one otporne snage koja dolazi od starih narodnih tradicija. Vrlo brzo primaju tekovine materijalne kulture i spoljne znake civilizacije. ... Odobravaju i usvajaju materijalne, moralne i duhovne novine, koje olakšavaju život i donose koristi.” (J. Cvijić, Balkansko poluostrvo i Južnoslovenske zemlje, str. 78-81)

Nordide, kao i svaki drugi antropološki tip, odlikuje skup lingvističkih posebnosti. Pored dinamičke (udarne) akcentuacije, odlikuje ih i sklonost ka izjednačavanju glasova č i č. Tačke na mapi štokavskog govora predstavljaju područja gde je taj fenomen zabeležen i gde je samim tim veća zastupljenost nordida.

NORDIJSKI UM NASUPROT RELIGIOZNOM BEZUMLJU

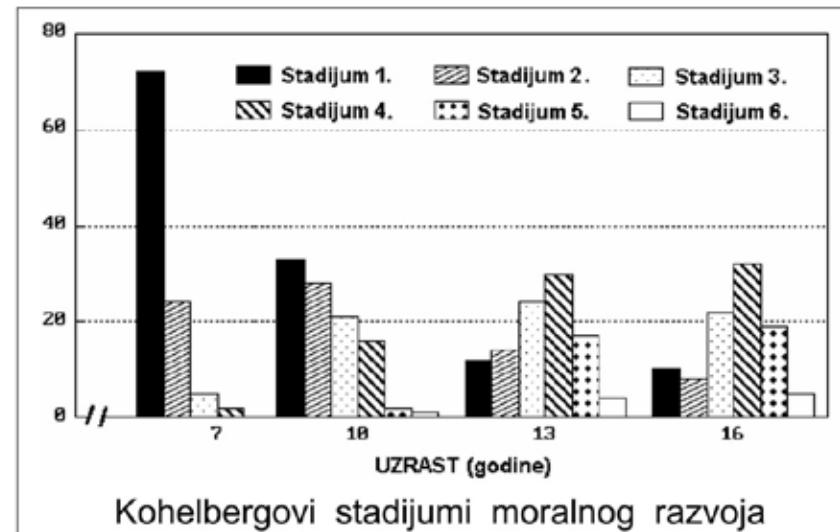
Posebnosti nordijskog razuma možda najbolje možemo da razumemo kroz odnos nordida prema religiji. Religija kroz celu istoriju najčešće ima funkciju oslobađanja čoveka od njegove životne odgovornosti, ugušivanjem njegove savesti i oslobađanjem od potrebe da koristi svoj razum. Psihološkim produktom svojih rituala ona ugušuje čovekovu savest, dok navođenjem čoveka da se osloni na glas crkvenih autoriteta ili na glas sopstvenih osećanja, ona čoveka oslobađa od odgovorne upotrebe razuma, od odgovornosti da sam misli svojom glavom i da sam preispituje karakter i smisao svojih motiva i postupaka. Otuda, različita istraživanja po svetu otkrivaju da su vernici u proseku skloniji kriminalu i sukobima između ljudi u odnosu na ateiste i agnostičke. To su fakti. Ali nordijskom umu nisu potrebni fakti, već mu je dovoljan zdrav razum da shvati takvu ulogu religije ili bilo kakve druge autoritarne ideologije. Iz perspektive nordijskog uma, religiozni čovek je često formalista koji iskvarenost svoga srca zavarava spoljašnjim perfekcionizmom, a često i fanatik koji je na dobra dela pokrenut lošim motivima.

Za Blizanca astrolozi kažu:

“Ako imate ekstremna ili fanatična ubedjenja u religiji ili politici, nećete se slagati sa Blizancem. Oni prejasno vide svačiju stranu. Liberalni su i tolerantni po prirodi, i ljudi uskog uma neće daleko stići sa njima.” (Džoana Vajnbaum, Tajna seksualne astrologije, str. 18)

Otkuda nordijskom razumu takva sposobnost analize smisla sopstvenih i tudihih postupaka? Otkuda mu takva sposobnost analize karaktera pokretačkih motiva u odnosu na druge antropološke tipove?

Psiholozi su primetili da u moralnom razvoju deteta postoji faza kada dete razvija sposobnost da uskladi svoje postupke prema realnim potrebama sopstvene i tuđe ličnosti (2. stadijum po Lawrenceu Kohlbergu), a odmah zatim i faza kada dete analizira kvalitet motiva iz kojih čini dobro delo (odlika 3. stadijuma po Kohlbergu). Dete prvo razvija sposobnost razuma da shvati potrebe života a zatim razvija razum da shvati ispravnost motiva koji ga pokreću na ponašanje.

Kohlbergovi stadijumi moralnog razvoja

Kako su zbog viška timusnih hormona te faze posebno razvijene i produžene u razvoju kod nordijskog antropološkog tipa, možemo primetiti superiornost njegovog analičitkog razuma u odnosu na druge antropološke tipove, koji imaju težište u razvoju drugih intelektualnih sposobnosti.

Za razliku od nordida, antropološki tip alpida (Devica) odlikuje niži nivo timusnih hormona i zato zadržavanje na prethodnoj fazi razvoja (1. stadijum po Kohlbergu), kada dete razvija sposobnost da ispoštuje pravila čiji smisao još uvek ne razume. Zato su alpidi osobe od principa. U predškolskom dobu, dete postavlja pitanje “Šta treba da uradim?” ali ne i “Zašto to treba da uradim?”. Zato je iskušenje religije alpida - slepa pravila koja on bespovrorno ispunjava. Za razliku od alpida, semite (Škorpija) odlikuje viši nivo polnih hormona. Kako se kod semita pubertet javlja ranije, intelektualne sposobnosti deteta školskog doba koje imaju za cilj analizu smisla nečijeg ponašanja i analizu kvaliteta pokretačkih motiva nisu kod semita razvijene do svoje punine. U pubertetu osoba više nema težište razvoja intelekta u razumevanju potreba života, već u razvoju načina i tehnike odgovora na potrebe života. Zato su semiti veoma snalažljive osobe. Ali, semit ima iskušenje da ne postavlja pitanje “Zašto to treba

da uradim?" već samo "Šta treba da uradim?" i "Kako to treba da uradim?" Zato religiju semita čine i pravila i tehnike koje su zbog zanemarenog intelekta školskog doba postale same sebi cilj.

Ako je religiozno ponašanje pravilo koje se slepo drži, a nije odgovor na realne potrebe života, nordijski razum takvo ponašanje shvata kao bezumlje. Ako je dobro delo učinjeno pod teretom krivice i straha, ili iz lične gredosti i ponositosti, ili možda u zanosu sebičnog sentimenta, nordijskom razumu takvo dobro delo nije prihvatljivo, jer on dobro shvata razliku između fanatizma i prave ljubavi i dobrote. Nordid shvata kao atak na svoj razum poziv da veruje u nešto što ne razume i u čemu ne vidi smisao. Astrolozi tvrde za Blizanca:

"On nikada neće učiniti nešto zato što mu je to neka osoba ili neka konvencija rekla da uradi." (James R. Lewis, The Astrology Book: The Encyclopedia of Heavenly Influences, pg 272)

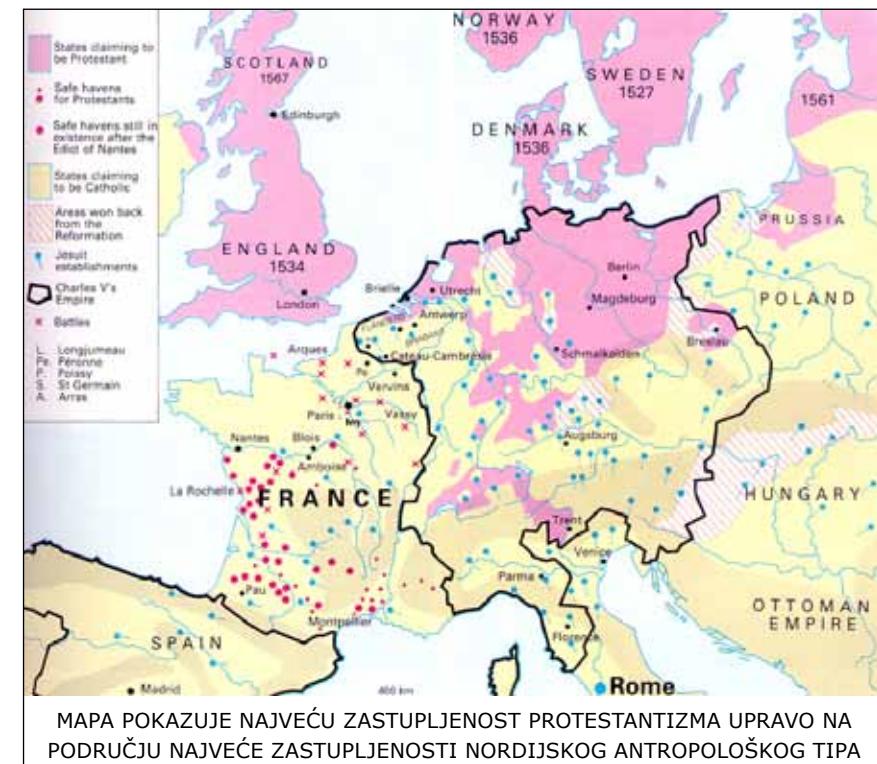
"Samo što je saznao šta i kako se radi, želeće da sazna i zašto. Odgovor kao što je: "Pa do sada smo uvek tako radili" slediće njegov pogled koji će i vas smrznuti. Tradicija ne ostavlja nikakav utisak na njega. I ako mu samo kažete za nešto da je to jedan stari dobar običaj, to je za njega još veći izazov da ga promeni." (Sunčevi znaci Linde Gudmen, str. 121)

O tom atributu nordida koji je bio odlika i srednjevekovnih Slovaca, govori antropolog Vladimir Dvorniković kada opisuje karakter bogumila:

"U bogumilstvo uviru najdublje atavističke crte slovenskog čoveka. U prvom potezu, po svojoj genezi, bogumilstvo je, i kao psiha i kao verskosocijalni pokret, negativizam i reakcija. Bogumil je pre svega osećao: šta ne može i šta neće. On nije htio disciplinu kojoj nije mogao da dokuči smisao, i koja se protivila njegovoj najdubljoj unutrašnjosti." (Vladimir Dvorniković, Karakterologija Jugoslovena, str. 967)

Govoreći o antropološkom tipu koji odgovara nordidima Vacher de Lapouge kaže:

"Od države traži samo da poštuje njegovu delatnost; po verskom opredeljenju je protestant, jer njegov nezavisni duh ne može da se prilagodi autoritetu crkve." (Frank H. Hankins, The Racial Basis of Civilization 107)

Zašto je nordid sklon protestantizmu? Zato što je protestantizam upravo nastao kao protest protiv bezumlja uvrežene religioznosti. U Svetom pismu koje je osnov njegovog verovanja protestant nalazi razumno kritiku religioznog bezumlja.

Onima koji su slepo držanje pravila smatrali važnijim od zadovoljenja čovekovih potreba Isus Hristos priča priču o Davidu koji je jeo svete hlebove koje je bilo zabranjeno jesti osim za ritualnu ulogu u hramu, ali objašnjava da David nije bio kriv što ih jeo, zato što je bio gladan. Onima koji su smatrali da je greh pomoći bolesnom u dan od odmora, ako bi ta pomoć podrazumevala ikakav rad, Isus je objasnio da nije čovek načinjen radi dana od odmora, već dan od odmora radi čoveka. Nordijski um je u Svetom pismu prepoznao i kritiku fanatičnih motiva. Prepoznao je kritiku onih koji čine dobra dela, ne iz ljubavi, već da bi tim dobrim delima iskupili sebe za svoju krivicu:

“Jer ste vi milošću spaseni, po veri. I to ne dolazi od vas. Dar je to Božji, i ne po delima da se niko ne bi pohvalio.” “Jer se delima zakona ni jedno telo neće opravdati pred Njim.” (Efes-cima 2,8-9; Rimljana 3,20)

Onima koji čine dobra dela iz lične ponositosti, umesto iz ljubavi, Isus govori:

“A ti kad daješ milostinju, da ne zna levica tvoja šta čini desnica tvoja.” (Matej 6,3)

Onima koje na dobra dela pokreće strah nečiste savesti, Sveti pismo takođe upućuje opomenu:

“Strah kojim me se boje zapovest je ljudska kojoj su naučeni.”

“U ljubavi nema straha, nego savršena ljubav izgoni strah napole; jer je u strahu mučenje, a ko se boji nije se usavršio u ljubavi.” “Jer nam Bog ne dade duha straha, nego sile i ljubavi i čistote.” (Isajija 29,13; 1.Jovanova 4,18; 2.Timotiju 1,7)

Oni koji misle da je spremnost na žrtvu dovoljan dokaz ispravnosti njihovih motiva, takođe bivaju ukoreni:

“I ako razdam sve imanje svoje, i ako predam telo svoje da se sažeže, a ljubavi nemam, ništa mi ne pomaže.” (1.Korinćani-ma 13,3)

One osobe koje čine dobra dela ne iz ljubavi, nego iz loših motiva, i koje time pokazuju nesposobnost razlikovanja dobra od zla jesu zato u Svetom pismu prozvane nerazumnima:

“Jer svedočim da imaju revnost za Boga, ali ne po razumu! Jer ne poznaju pravde Božje i gledajući da svoju pravdu utvrde ne pokoravaju se pravdi Božjoj.” (Rimljana 10,2-3)

Čak i sama predstava o Bogu, koju su nordidi pronašli u Svetom pismu, nije predstava o Bogu idolu, koji izaziva emocije i psihološkom sigurnošću ugušuje čovekovu odgovornost, već predstava o Bogu koji je uzor i čiji se karakter spoznaje razumom. Za razliku od idola koji opija, uzor otrežnuje i čoveka čini svesnim potrebe za reformom sopstvenih pokretačkih motiva:

“A znamo da sin Božji dode i dao nam je razum da poznamo Boga istinitoga.” (1.Jovanova 5,20) “Branio je pravo siromaha i jadnika ... Zar ne znači to Mene poznavati.” (Jeremija 22,16)

Oni koji se oslanjaju na svoja osećanja, umesto na glas razuma, bivaju ukoreni kao bezumnici:

“Srce je prevarno više svega i opako: ko će ga poznati?” “Ko se uzda u svoje srce, bezuman je; a ko hodi mudro, izbaviće se.” “Bezumniku nije mio razum nego da se javlja srce njegovo.” (Priče 17,9; 28,26; 18,2)

Nordijska sklonost ka samostalnom mišljenju, bez oslanjanja na duhovnog vođu, takođe je našla potporu u Svetom pismu:

“A vi se ne zovite ravi; jer je u vas jedan ravi Hristos, a vi ste svi braća. I ocem ne zovite nikoga na zemlji; jer je u vas jedan otac koji je na nebesima. Niti se zovite učitelji; jer je u vas jedan učitelj Hristos. A najveći između vas da vam bude sluha...” (Matej 23,8-10)

Sama nordijska sklonost ka razumnom preispitivanju je našla ohrabrenje u rečima Svetog pisma:

“Lud veruje svašta, a pametan pazi na svoje korake.” “Razum će te čuvati izbavljujući te od zla puta” (Priče 14,15; 2,11-1)

“Katolici i protestanti su se razlikovali u pristupu polemikama sa islamom. Dok su protestanti verovali da najbolji način diskreditacije islama jeste prevod Kurana, koji će, kako su protestanti smatrali, voditi neminovno prema zaključku da se radi o nelogičnoj i neistinitoj svetoj knjizi, katolici su bili više skloni represivnom pristupu i zabranjivali su štampanje Kurana ili njegovih odlomaka čak i u polemičke svrhe.” (František Šistek, Češke predstave i stereotipi Turaka, Almanah 21-22, Podgorica, 2003. str. 295)

Ovakav analitički duh formirao je izraženu samokritičnost protestantskih naroda u svo vreme njihovog novovekovnog prosvetiteljstva:

“Nijedan narod ne izobličava sam svoje nedostatke i pogreške tako oštrosa kao Nemci. Francuz i same svoje pogreške hvali i lepom bojom prevlači. Nemac se i o svojim vrlinama sumnja i o njima skromno govori. Francuz, kada hvali svoj narod, on bira samo lepe reči. Francuska je sunce na nebu. Englez nigda vam ne hvali svoj narod; drži da mu nije potrebno dokazivati da je sunce svetlo. Nemac, za svaku nesreću koja postigne nje-

ga ili njegovu zemlju, krivi samo sebe. Francuz svagda obara krivicu na drugoga. ..." (Ljubomir Nenadović, Sabrana dela)

No, sa dekadencijom zapadne civilizacije u hedonizam, razumna analiza i preispitivanje smisla sopstvenih motiva i postupaka postali su nepoželjni, jer raskrinkavaju hedonističke motive i postupke kao besmislene. Zapadni svet se odrekao samokritičnosti i proglašio je nepristojnom.

Kako je na to iskušenje reagovao protestantizam?

Shvativši da njegov njegov analitički duh kvari mir među ljudima, da njegovo shvatanje ljubavi koja se žrtvuje za drugoga dolazi u sukob sa savremenim shvatanjem tog pojma koji pod ljubavlju misli na ugađanje hedonističkim porivima, protestantizam nije izdržao iskušenje i doživeo je svoju transformaciju, sličnu onoj transformaciji koju je pre 16. vekova doživilo izvorno hrišćanstvo. Savremeni protestantizam je prilagodio predstavu o ljubavi potrebama infantilnog deteta koje uživa u svom ego-centrizmu i egoizmu, i koje se odriče svoje životne odgovornosti predajući je u ruke samog Boga.

No, ta novonastala predstava o Bogu koji je ukinuo Božje zapovesti na krstu, da ne bi njima plašio i uznemiravao savest grešnika, novoformirana ideja o Isusu koji je svojom žrtvom pomirio pravednog Oca sa hedonizmom grešnika, postala je nordijskom razumu isto toliko neshvatljiva i bezumna koliko i svaka druga religioznost.

Zato je razumni nordijski um danas radije izabrao opciju ateizma, nego da veruje u Isusa koji đuska sa grešnicima u crkvenom hramu kao na kakvom rok koncertu i koji udovoljava svim onim nepobeđenim hirovima koji nisu savladani na vreme - u vreme ranog razvoja čovekove ličnosti. Statistike otkrivaju da su nordijski narodi najviše na svetu okrenuti ateizmu i agnosticizmu.

ISKUŠENJE EGOCENTRIČNOSTI

Izražena razumnost nordijskog čoveka svakako izaziva divljenje, ali za takvu sposobnost ne možemo ceniti samu čovekovu ličnost, jer sposobnost takvog razuma nije plod čovekovog hteњa i izbora, već njegove prirode. Ali možemo ceniti osobu koja

svojim sposobnostima prida viši smisao, ako se od sebe samog i sopstvenog egocentrizma okreće ka potrebama drugih ljudi. Naime, ukoliko osoba sa viškom timusnih hormona ne odraste kao ličnost, zadržavanje na fazi odojčadi, kada je dete zavisno od ljubavi i pažnje majke, rezultuje egocentričnim uverenjem da svi drugi postoje da bi ugadali željama te osobe. Ako ne odraste u razvoju svoje ličnosti, takva osoba ceo život živi samo za sebe, ne prepoznaći potrebe drugih ljudi.

U jednom supermarketu u Malmeu u Švedskoj, jedna gospođa je imala tako tužan izraz lica da je privukla pažnju mlađića, koji joj je prišao i ljubazno rekao: "Dobar dan gospođo, kako ste?". Žena je veoma uzbudeno prokomentarisala: "Hvala vam! Vi ste prvi glas koji mi se obratio u zadnje dve sedmice!" Zatim je žena otvorila svoje srce i otkrila svoju muku, počela je da ispoveda kako je usamljena, kako niko ne misli na nju, kako joj se niko ne obraća. Međutim, dublje poznanstvo sa tom ženom je otkrilo da ona nijednog trenutka u toku svoje osame nije ni pomislila na potrebe drugih ljudi, nije pomislila na to kako je njena pažnja potrebna drugim ljudima koji su možda isto toliko usamljeni. Nije se zapitala šta može drugima da pruži, već je pala u depresiju jer se sve vreme bavila samo sobom. Za nju drugi ljudi ne postoje kao ličnosti sa svojim potrebama. Oni postoje samo kao izvor njene zabave, zadovoljenja njene znatiželje i njene psihološke potrebe da se oseća da je u centru njihove ljubavi, brižnosti i pažnje.

Da li razumemo kako nastaje iskušenje ovako egocentričnih ljudi?

Svaka osoba u vreme ranog detinjstva ima psihološku potrebu za ljubavlju i pažnjom svojih roditelja, jer je kao malo dete zavisna od svojih roditelja. No, odrastanjem ličnosti, osoba treba u periodu od oko druge godine života da krene sa svojim osamostaljivanjem, da bi se od doba adolescencije okrenula ka drugim ljudima i njihovim potrebama, a od tridesetih godina ka potrebljama čitavog čovečanstva. Visok nivo timusnih hormona čini da je osobi veoma priyatno da uživa u sigurnosti i egocentričnosti jednog deteta, ali ispravnim ranim vaspitanjem i sopstvenim naporima volje osoba treba na sebe da preuzme odgovornost življењa za druge ljudе i da odraste kao zrela ličnost.

Endokrinološka literatura otkriva mnoštvo simptoma zadržavanja ličnosti na fazi dečjeg razvoja kao odliku ljudi koje odlikuje viši nivo timusnih hormona:

“Neki istraživači veruju da timus može da kontroliše u nekoj meri mentalne sklonosti, naime, oni ljudi kod kojih timusna akcija istrajava ostaju detinjasti, egocentrični i prosti u svojim mentalnim procesima i inicijativi, dok oni kod kojih timus prebrzo nestaje, jesu gnevljivi i osvetoljubivi. Dok su mlađi, deluju kao da su u prednosti, ali izgleda da nikada ne sazru sasvim.” (Morris Fishbein, Illustrated Medical and Health Encyclopedia, vol 7 and 8, p. 2022)

“Hipertimusni temperament zahteva najmanje pet od sledećih navedenih karakteristika:

1. Razdražljiv, veseo, previše optimističan ili radostan.
2. Naivan, samopouzdan, samouveren, hvalisav, bombastičan ili grandiozan.
3. Energičan, pun planova, lakomislen, i juri napred sa nemirnom impulsom.
4. Brbljiv.
5. Topao, traži društvo, ili ekstrovertan.
6. Previje se upliće i nametljiv.
7. Neformalan, traži stimulans ili promiskuitetan.” (Malcomb R. Brown, Focus on Bipolar Disorder Research 61)

Psihijatri su prepoznali čitav skup sklonosti koje su posebno izražene kod ljudi sa viškom timusnih hormona:

“46. Mnogo poznanika i prijatelja. 47. Uživa u zabavama. Najsrećniji je u gužvi, dobro se umeša u društvo. 48. Radostan, veseo. Šali se, puno se smeje. 49. Praktični vicevi. Komičar, lakrdijaš. 50. Optimističan. Uvek pun nade. 51. Lider. Preuzima odgovornost i vodi na zabavama, u klubovima, itd, nezavisan. 52. Oportunista. Ima oko za dobру priliku – grabi prilike. 53. Previje ambiciozan. Zapravo, ide na velike šeme, uvek preduzima previje. 54. Uvek u pokretu. Veliki entuzijazam, previje interesa. 55. Nema koncentracije. Menja posao, nema istrajnosti, uvek nalazi “bolje” stvari koje treba uraditi. 56. Brbljiv. Priča previje, elokventan, preopširan. 57. Smeje se

kritici. Ismejava je. 58. Preosetljiv. Postaje preterano uzbudjen na žurkama. 59. Brzi i nemarni radnik. 60. Nesmotren. Usijane glave, nepromišljen, uleće u stvari. 61. Hvalisav. Uobražen, naduven, samouveren. 62. Ekstravagantan. Rasipnik. 63. Grandiozan, glasan. Grandiozan stil, ekstravagantni gestovi.” (John Bowlby, Personality and Mental Illness: An Essay in Psychiatric Diagnosis, Volume 2, pg 263, 265)

“Obično osobe sa hipertimusnom konstitucijom nisu u vezi sa drugima; one su previše egocentrične. Govore o svojim trijumfima, na primer, bez imalo vođenja računa o drugima. Jednom sam video čoveka na terapiji koji je pričao svojoj ženi sat i po vremena o tome kako je bio sjajan. Povremena identifikacija sa nečim velikim se može tolerisati, ali sve više od toga izaziva negativne reakcije kod drugih. Za grandiozni ego ne postoji veća povezanost, niti želja da se podeli radost, već postoji savez radosti i moći: ‘Drago mi je da ja imam, a ti ne.’” (Verena Kast, Joy, Inspiration, and Hope, 101)

Iste ovakve osobine možemo naći u astrološkom opisu horoskopskog znaka Blizanca:

“Blizanci su egoistični, ali takođe često sebični, često i na prilično detinjast način.” (Charles E.O. Carter, Encyclopedia of Psychological Astrology, pg 75)

“Osećaćete da ste iscrpljeni kada budete dolazili u kontakt sa ovom individuom jer, bilo da je u pitanju muško ili žensko, oni će zahtevati saosećanje, pažnju, obzir i vreme, verujući da je to njihovo pravo. I neprestano će pričati da bi nahranili svoj veliki Ego.” (Teri King, Vaše dete i zodijak, 154)

“Njihovi nedostaci vode ka napadima nestrpljenja sa “ignorantskim” unosom za druge, mrzvoljnosti kada ne dobiju ono što žele, i prilično očiglednog nedostatka entuzijazma za svetske zadatke i odgovornosti.” (Steve M. Weiss, Signs of Success: The Remarkable Power of Business Astrology, pg 76)

“Mane: Nepostojan, beži od borbe, tura svuda nos, indiskretan, zadirkuje, nametljiv, obraća pažnju na tuđe loše strane, preteruje u traču... Iskorišćava druge, za nekog se oduševi ali ga brzo izgustira, nepouzdan. ... Počinju sa zanosom i odbace nedovršeno.” (Mile Dupor, Ne verujte, proverite, str. 66-67)

Veoma laskavim i slatkorečivim rečima, Linda Gudmen verovatno hoće da kaže da tip Blizanca u drugim ljudima ne vidi ljudske ličnosti već vidi samo objekte svog egocentričnog intelektualnog užitka:

“Zbunićete se ako otkrijete da je vaš šef Blizanac u svakom pogledu individualista ali neće uzeti u obzir da ste i vi to isto. Ovo vam se ponašanje može učiniti nedoslednim ali ne zaboravite znak Blizanca je dvostruki znak, sa više od jednog iznenadenja. Ne mislim da on neće poštovati vaše lično mišljenje. Hoće! Samo što on ne vidi uvek vas lično kao individuu. Um Blizanca je tako apstraktan da on često vidi osnovne oblike i u stvarima i u ljudima. Sve vrste ljudi njega fasciniraju, ali on teži da ih kategorije prema njihovim sposobnostima, idejama i potencijalu.” (Linda Goodman's Sun signs, pg 114)

Odnos takvih osoba sa drugim osobama lišen je načela i prijateljske vernosti, pa su njihova prijateljstva privremena (trenutna) i egocentrična. Umesto socijalnog odnosa, takav tip ljudi pokazuje sposobnost odnosa samo sa jednom osobom (onom koja mu u tom trenutku posvećuje svu pažnju), a ne sa grupom ljudi.

Odsustvo socijalnog momenta se vidi i u njihovom odevanju, jer su skloni da odeću izabiraju bez svesti o tome kako ona deluje na druge, već samo na osnovu ličnog sviđanja, tako da ona često deluje neprilično šareno, u skladu sa njihovom dečjom naravi.

Nesazrelost i zadržavanje razvoja njihove ličnosti na nivou deteta rezultuje egocentričnim očekivanjima koja više nije moguće zadovoljiti, ne samo zato što više nema ko da ih zadovolji, već zato što su sama egocentrična očekivanja po svojoj prirodi neutoljiva. Zato je važno shvatiti značaj pravovremenog vaspitanja.

Ako deca ne pobede svoje želje i hirove kao mala, ona će ih pod drugim formama ispoljavati i kada odrastu. Rezultat osuđenja hirova koje više nije moguće zadovoljiti jeste konstantna nota depresije koju često možemo prepoznati kod mnogih predstavnika nordijskog antropološkog tipa.

Unutrašnje nepobeđeno nezadovoljstvo duha jeste često izvor i nesazrele radoznalosti koja ometa čoveka u zrelog donošenju životnih odluka.

NESAZRELA RADOZNALOST VODI U POVRŠNOST

Astrolog James Lewis se obraća znaku Blizanca sledećim rečima:

“Vi ste, na mnogo načina, večito dete. Vaš um je oštar, okretan, radoznao, fleksibilan, razigran i uvek spreman za nova iskustva - i vaš raspon pažnje je često prilično kratak. Brzo shvatate stvari i kada se vaša početna radoznalost zadovolji, želite da pređete na nešto drugo. Žudite za čestim promenama, raznolikošću, upoznavanjem novih ljudi i situacija. Može vam biti teško da odlučite gde leže vaši talenti i pravo zanimanje, jer imate mnoštvo interesa i ne volite da se ograničavate koncentrišući se na samo jedan. Lako vas odvuku sve ostale fascinantne mogućnosti. Vaša radoznalost i nemir pokreću vas u mnogo različitim iskustava u životu, a vi ste spremni da probate ili pokušate bilo šta jednom. Raditi istu stvar opet i opet ispočetka, čak i ako je to nešto što radite dobro, to je za vas naporan posao.” (James R. Lewis, The Astrology Book: The Encyclopedia of Heavenly Influences, pg 270)

Do čovekove ličnosti stoji i funkcija same radoznalosti. U završnoj fazi adolescentnog razvoja, potreba da se donesu odluke da se živi za određene životne principe, a kasnije i za određenog bračnog saputnika, zahteva zaključavanje površne “lepršave” radoznalosti i njeno usmeravanje ka konkretnim preuzetim životnim odgovornostima. Nesazrela detinja radoznalost neće dati čoveku sigurnost u donošenju i jedne važne životne odluke, jer on neće biti siguran da li je sve ispitao i proverio, da li postoji neka bolja mogućnost. Kao pokretački motiv koji radoznalost drži nesazrelim najčešće se krije unutrašnje nezadovoljstvo nepobeđene emotivne i telesne želje. Ako se oni ne pobede, već se unesu u odnos prema poslu, bračnom saputniku, oni osobu stalno vraćaju na preispitivanje izabrane profesije i izabranog saputnika i na ponovno traženje bolje mogućnosti. Zapravo, stvarni izbor životnog smisla, profesije i saputnika nije ni moguć dok se nesazrela radoznalost ne obuzda i ne prestane da bude sama sebi cilj. Kroz sazrevanje ličnosti radoznalost biva preusmerena na dublje razumevanje preuzete životne odgovornosti, pa osoba postaje vremenom sve kvalitetnija u svom poslu, jer razume kako

da kvalitetnije odgovori na potrebe svog posla. Isto tako, kroz bolje razumevanje i poznanje potreba bračnog saputnika osoba biva vremenom sve uspešnija u njihovom zadovoljenju. Svrha razdznalosti je prepoznavanje realnih potreba života, radi njihovog ispunjenja, a ne potreba za unutrašnjom satisfakcijom, koja je i inače temelj naše nesazrelosti.

NESAZRELOST LIČNOSTI MENJA FUNKCIJU RAZUMA

Veoma razvijene sposobnosti ljudskog razuma nisu same po sebi garancija razumnosti, jer je razum uvek u funkciji čovekovog htenja, pa ako je čovekovo htenje loše, takva će biti i uloga razuma. Kako nesazrela ličnost zloupotrebljava razvojne sposobnosti radi svoje satisfakcije umesto da ih koristi kao odgovor na potrebe života, ona će biti skloni da izopači i funkciju samog svog razuma, bez obzira koliko je intelligentna. Upotreba razuma treba da prethodi svakom odgovornom izboru, jer pomaže čoveku da uvidi razliku između smislenog i besmislenog izbora, i samim tim između dobra i zla. Ali ako čovek izabira da se voljom pokori besmislenim motivima i postupcima, on tada ima sklonost da koristi razum, ne pre svog izbora, već naknadno, da bi pred svojom savešću svoj loš izbor mogao da opravda kao da je ispravan. Čak i one osobe koje otvoreno negiraju razum, uglavnom religiozne, često i te kako koriste razum, ali naknadno, da bi izgovorile svoje besmislene stavove i postupke. Za Blizanca, astrolog Phyllis F. Mitz piše:

“Ako se ponašaju kao prevaranti, oni će uvek imati dobar izgovor.” (Phyllis F. Mitz, Astrology’s Secrets to Hot Romance, pg 71)

Kako nordijski um odlikuje inteligencija deteta školskog doba koja se bavi analizom smisla, a ne praktična inteligencija puberteta koja osobi daje snalažljivost i lukavstvo, nordijski izgovori, uprkos briljantnosti nordijskog uma, mogu često biti vrlo naivni.

DEČJA BRBLJIVOST, IGRA I NEOZBILJNOST

Zadržavanje na fazi razvoja govora osobu čini brbljivom i kada odraste. Isto tako i sklonost deteta da svojim smehom pokazuje svoju naklonost ka igri, može biti zadržana kao odbrambeni mehanizam i kod odraslih osoba, kada one žele da izbegnu susret

sa svojom životnom odgovornošću. Nordijski tip je sklon da na život gleda kao na igru i da se samim tim distancira od svesti o sopstvenoj odgovornosti.

Sve te osobine možemo prepoznati i u antropološkom opisu nordida i u astrološkom opisu Blizanca.

U antropološkoj literaturi čitamo o nordidima:

“Dar narativnosti kao i smisao za opisivanje dogadaja i predebla, i sklonost ka vragolastom humoru uobičajen je u nordijskoj rasi.” (Hans F. K. Günther, The Racial Elements of European History, p. 52)

Iste osobine opisuju astrolozi kao odliku Blizanca:

“Blizanci su pričljivi i često nedosledni.” (Carls E.O. Karter, Enciklopedija psihološke astrologije, str. 47)

“Maksimalno se koriste rečima, imaju veliku snagu izražavanja, a vešti su u svim vidovima komunikacije. ... Vrlo su vešti u korišćenju rečima i one su njihovo najjače oružje kojim se koriste u odbrani kada pokazuju neodmerenost i sarkazam. Često ne štede reči, zloupotrebljavaju ih, neumorno brbljaju... Ljudi ponekad zaziru od sarkazma Blizanaca i zauzimaju odbrambeni stav prema njima.” (Društvo astrologa Jugoslavije, Upoznajte astrologiju i sebe, str. 40-41, 43)

Povlađivanje kombinaciji brbljivosti, egocentričnosti i neobziljnosti formira ličnost “gnjavatora” koji traži satisfakciju u tome da preopširnim pričanjem o sebi i humorom drži pažnju drugih ljudi usmerenu ka sebi, sa totalnom nezainteresovanostu za probleme i potrebe drugih ljudi.

I NAIVAN I RAZUMAN

Naivno poverenje u druge ljude, koje je normalno kod dece u toj fazi razvoja, može da se zadrži i da ostane odlika odrasle osobe. Naivno međusobno poverenje je bila odlika nordijskih naroda za sve vreme njihovog novovekovnog prosvetiteljstva pa i kasnije, dok nije pomućeno posledicama moralne dekadencije. Česta prodaja proizvoda bez prodavaca, na jednostavno poverenje mušterijama da će uredno ostaviti novac adekvatan ceni proizvoda, nezaključavanje stanova kao i poštanskih sandučića bila je odlika nordijske Evrope sve do pojave imigranata šezdesetih godina

XX veka. No, uprkos naivnom duhu, nordijske zemlje su u vreme svog prosvjetiteljstva dale najveći naučni doprinos čovečanstvu.

Duh razuma ne mora biti u sukobu sa karakterom pomenute nordijske naivnosti. Zapravo, faza razvoja intelekta kod deteta u njegovom školskom dobu formira razum spreman da analizira logičku smislenost saznanja, ali ne i da posumnja u njegovu informativnu tačnost. Vest da su se iskricali svemirci sa Marsa, kod takvog uma, neće biti dovedena u pitanje na osnovu one zdrave sumnje u izvor informacije i one zdrave doze rezervisanosti koja je odlika jednog zrelog adolescenta, već će se takva vest odbaciti samo ukoliko je odlikuje odsustvo razumnog smisla ili besmislena logička konstrukcija. Sklonost da se naivno veruje u tačnost informacije, a da se analitički proverava svaka misao koja ima kakav logički ili nelogički sadržaj, jedinstvena je odlika nordijskog antropološkog tipa. Pomenuta naivnost nordida zabeležena je i u antropološkoj literaturi:

“Delimično zbog nordijske nonšalantnosti misli se da su Englezi naivan narod U oštem kontrastu sa Škotlandjaninom, koga neće zavesti atmosfera kakve lažne ideje spoljašne ispravnosti, on smatra da je nedžentlmenski da pravi zbrku. On je sklon da uzima izjave zdravo za gotovo, da potpisuje dokumente a da ih i ne pogleda, i uopšte, da prihvata stvari onako kako izgledaju s lica.” (Robert Noël Bradley, Racial origins of English character, pg 87)

U Tacitovoj “Germaniji”, pisanoj još početkom drugog veka nove ere, čitamo kako Germani ne znaju za lukavstvo i pretvaranje. Da Germani „ne znaju za lukavstvo i pretvaranje“, bili su uvereni i mnogi rimski imperatori (Avgust, Kaligula, Neron, Galba), koji su ih rado uzimali u svoju telesnu stražu.

Takve istovremene sklonosti ka razumnosti i naivnosti zapaža i astrološka literatura kada opisuje karakter Blizanca, iako možda ne razume sasvim jasno njihovu prirodu:

“Pogledajte Blizanca. Racionalan čovek, pametan, duhovit, intelektualan, hladan, uman. Nećete ga uhvatiti kako naivno veruje u nešto; on voli kristalno jasne koncepte, logičke strukture. On može biti apstraktan, ali je racionalan. Briljantan u debati, vešt kritičar, daroviti novinar, skrupulozno poštujući logiku situacije. Ali ispod tog blistavog intelekta je naivan,

lakoveran i prilično vunastouman mistik koji je spreman da veruje u bilo šta...” (Liz Greene, Astrology for Lovers, pg 21)

“Neke negativne karakteristike Merkura su neosnovan osećaj sopstvene nadmoći, neodlučnost, nestabilnost, previše priče, naivnost i preterana radoznalost.” (William W. Hewitt, Astrology for Beginners: An Easy Guide to Understanding and Interpreting, pg 67)

SLABA VOLJA, ALI I SLABA UNUTRAŠNJA ISKUŠENJA

Iako je nordijski razum nezavisan, volja nordijskog čoveka je nerazvijena, pa lako potpada pod spoljni uticaj kada treba da donosi odluke. Sasvim je prirodno da roditelji donose odluke umesto deteta, a da tek u periodu adolescencije čovek preuzima odgovornost odlučivanja na sebe. No, ukoliko osoba ne odraste kao ličnost, ukoliko na sebe ne preuzme odgovornost odlučivanja, imaće iskušenje da celog životnog veka ostane nerazvijene volje na nivou deteta školskog doba, i samim tim njene odluke će biti nestalne i nepostojane. Kao najkarakterističniju slabost Blizanca autor knjige “Signs of Success: The Remarkable Power of Business Astrology” Steven Mark Weiss navodi “Nestalnost” (pg 72).

U spisku negativnih osobina Blizanca, astrolog Linda Rankin navodi sledeće: “Nepouzdanost, nestalnost, dualnost, neiskrenost, fokus ka sebi samom ...” Takođe, astrolog Linda George piše: “Blizanac je nestalan i nestabilan” (Linda George, Sun Signs & Soul Mates: An Astrological Guide to Relationships, pg 67) No, slaba nordijska volja ne rezultuje neobuzdanim postupcima, jer su sama prirodna iskušenja nordida tipična za fazu razvoja deteta u školskom dobu, koja se naziva latentna faza zato što su tada polna iskušenja stišana na minimum. Astrolozi kažu za Blizanca:

“Blizanci obično imaju visok etički kodeks u svojim odnosima.” (Liz Greene, Astrology for Lovers, pg 243)

Ali, ukoliko je pod jakim spoljnim pritiskom, nordijska volja će se lelujati kako vetar duva.

“Volja: nepostojana, kukavica, nema koncentracije, nema skrupula, ne vraća pozajmljeno, ne održava reč. Prema društvu: nesiguran drug u opasnosti i bolje ga je imati kao neprijatelja, kada ga pritisnu pravi se nevešt.” (Mile Dupor, Ne verujte, proverite, str. 66-67)

“Ako je Merkur u bliskom aspektu sa drugom planetom, on dobija snažan upliv te planete i postaje kanal kroz koji druga planeta izražava svoju moć” (William W. Hewitt, Astrology for Beginners: An Easy Guide to Understanding and Interpreting, pg 66)

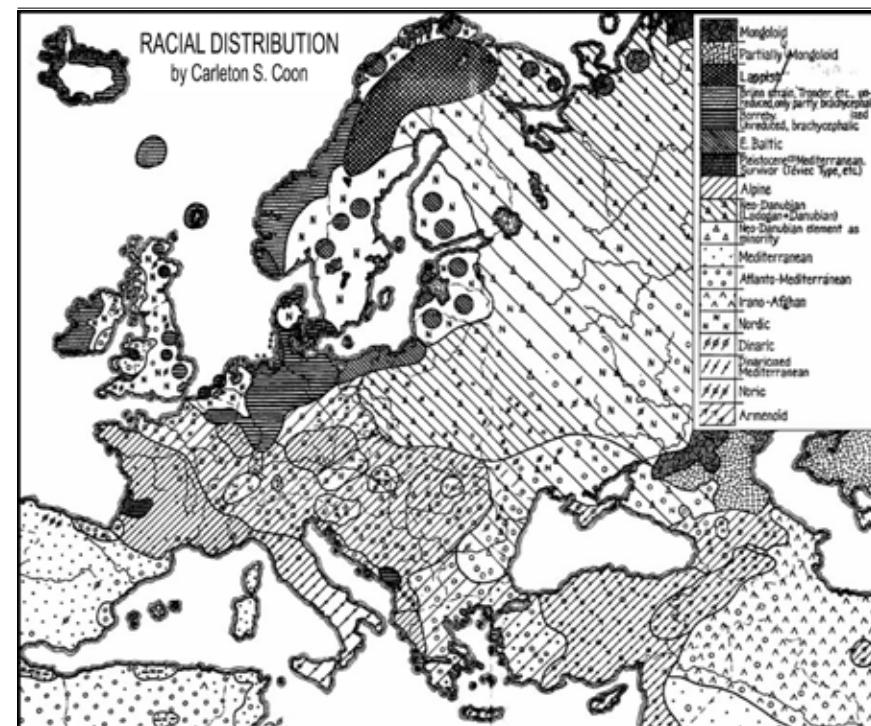
Labilna volja nordida često rezultuje i labilnim prijateljstvima, koje astrolog Teri King opisuje sledećim rečima:

“Jednog dana vi ste u njihovom društvu i sati lete dok vas uveseljavaju svojim oštromnim razgovorom i zasenjuju svojim šarmom. Sledećeg čete izgledati potpuno ignorisani, što će vas izazvati da zamišljate najgore moguće stvari. Nedelju dana kasnije, naletećete na ovog lika, samo da biste shvatili da se raspoloženje opet promenilo i da ste ponovo najbolji prijatelji.” (Teri King, Vaše dete i zodijak, 153)

Labilnost volje rezultuje i onim slučajevima kada tom osobom preovladavaju čas infantilni porivi koji su sukobljeni sa glasom razuma, čas razum koji je sukobljen sa infantilnim porivima.

IZMEŠANOST NORDIDA SA DRUGIM ANTROPOLOŠKIM TIPOVIMA

Nordidi su ponegde izmešani sa atlantskim mediterancima (Irska, Norveška, severna Nemačka, Poljska, Ukrajina) koji im daju jaku volju (Lav), ali ta snaga volje im onda donosi i iskušenje nasilništva. Pre nekoliko hiljada godina, izmešanost nordida keltskog porekla (Blizanac) sa baltidima (Rak), oduzela je kroz genetički drift baltidima viši nivo ženskih hormona i formirala u centralnoj Evropi alpski antropološki tip (Devica) koji odlikuje nizak nivo hormonalne aktivnosti. Kod Slovena (na istoku Evrope) nordidi su izmešani sa baltidima (Rak), pa ih zato odlikuje iskušenje emotivne labilnosti. Romi predstavljaju mešavinu više različitih antropoloških tipova, najviše jedne grane semita (Škorpija) i nordida (Blizanca), pa i jedne grane istočnih mediteranaca (Riba). Slaba nordijska volja, zatim nordijska detinjastost i zavisnost od drugih, kao i jaka iskušenja ranog puberteta od semita, predstavljaju ključ za razumevanje iskušenja mentaliteta Roma.

PARALELE NORDIDA SA DRUGIM ANTROPOLOŠKIM TIPOVIMA

Nordidi slično istočnim mediterancima zaostaju u razvoju ličnosti na nivou deteta, ali je razlika što nordidi imaju tendenciju da zaostanu na nivou deteta školskog doba kada je ono razumno, dok istočni mediteranci zaostaju u razvoju deteta na nivou deteta predškolskog doba kada ono nema razvijen razum, već ima izraženu moć imaginacije. Pored fiksacije na fazi školskog doba, nordide odlikuje i sklonost ka zadržavanju na određenim elementima faze odojčeta, što se manifestuje kroz njihovu potrebu da budu u centru pažnje i da se osećaju voljeno od svih.

Nasuprot baltidima kao i ostalim pripadnicima žute rase (Rak) koji zbog viška ženskih hormona imaju iskušenje da traže satisfakciju u osećanju ljubavi prema drugima, nordidi imaju sklonost da traže satisfakciju u osećanju sopstvene voljenosti od strane drugih ljudi.

Za razliku od nordida koji ima iskušenje zaostajanja na fazi razvoja odojčadi kada je dete zavisno od majke i kada zato može postati sebično, razmaženo i zavisno od drugih, dinarski tip (Ovan) ima suprotno iskušenje da zaostane na sledećoj fazi (od oko druge godine) kada dete razvija autonomiju ličnosti, nezavisnost volje od roditelja, što se često izopačava u nezavisnost koja je sama sebi cilj – gordost i buntovnost prema autoritetima.

Za vreme nezrele reakcije na stres, dinarci (Ovan) i semiti (Škorpija) pokazuju sklonost da drugoga okrive za svoje probleme i zato pokazuju višu sklonost ka ubistvima, za razliku od nordida koji pokazuju najnižu sklonost ka ubistvima drugih ljudi, ali zato visoku sklonost ka autodestrukciji i samoubistvima.

Za razliku od nordida koje nesazrela i zato neutoljiva radoznalost ometa da donose važne životne odluke, semiti (Škorpija) vrlo olako donose značajne životne odluke bez prethodnog odgovornog razumnog preispitivanja smisla tih odluka.

SKLONOST KA SEKSUALNOJ NESAZRELOSTI

Viši nivo timusnih hormona usporava i odlaže seksualni razvoj, pa nordijski tip ima slabo izražene polne atribute (i genitalne i socijalne) i samim tim nema agresivno izražene manifestacije njihove zloupotrebe. Antropolozi pišu za nordide:

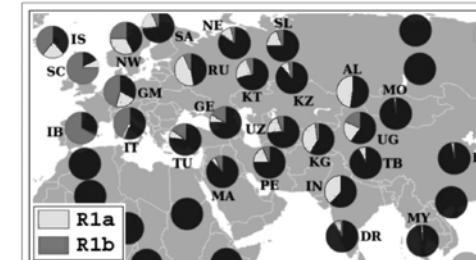
“On razvija karakterističnu strast za realnost, dok strast u uobičajenom smislu pobudivanja čula ili pojačanja seksualnog života ima za njega mali značaj.” (Hans F. K. Günther, The Racial Elements of European History, p. 51)

Astrolozi tvrde za Blizance da su slabo zainteresovani za tele-sna zadovoljstva i da nisu saosećajni:

“Za Blizance kažu da su hladne krvi i da im je interes za seks sekundaran.” (Društvo astrologa Jugoslavije, Upoznajte astrologiju i sebe, str. 44)

“Pošto su Blizanci najčešće originalni i impulsivni mislioci, teško je za njih da dožive duboku empatiju sa drugim ljudima.” (Steven Mark Weiss, Signs of Success, pg 83)

Rekonstruisan protoindoevropski jezik, koji je izvorni jezik drevnih nordida, otkriva zanemarene polne atribute, pa njegove imenice nisu imale podelu na muški i ženski rod, već na živo i

Haplo grupa R1b, odlikuje nordide germanskog i keltskog porela, dok R1a odlikuje nordide slovenskog, baltičkog i indo-iranskog porekla

NORDIDI SU IZVORNI NOSIOCI INDOEVROPSKE JEŽIČKE GRUPE

neživo. Nasuprot nordidima, semiti imaju izražene polne atribute, žene su veoma ženstvene a muškarci veoma muževni, pa se kod njih razlika u polu vidi čak i u zamenici “ti”, koja se razlikuje u zavisnosti od toga da li se obraćaju muškoj ili ženskoj osobi.

Kako se manifestuje nizak nivo polnih hormona na razvoj seksualnosti kod nordida?

Školsko doba je produženo zbog odlaganja polne zrelosti. Ako se seksualnost pobudi pre vremena psihofizičkog polnog sazrevanja, tada dolaze do izražaja elementi prethodne nezavršene faze razvoja. Kako je razvoj deteta u školskom dobu prožet radoznašću, tako je i seksualnost detinjastih ljudi više izraz radoznašnosti nego oruđe izražavanja ljubavi prema voljenoj osobi. Zato je nordijski tip u svojoj nesazrelosti sklon promiskuitetu. Za Blizanca astrolozi tvrde:

“Istina je da postoji puno Blizanaca koji su jednostavno, otvoreno promiskuitetni.” (Linda Goodman's Sun signs, pg 99)

Visok nivo timusnih hormona odlaže polno sazrevanje, pa zato treba imati na umu posebno iskušenje timusnih osoba ukoliko se kod njih seksualnost pobudi pre njihovog polnog sazrevanja. Pre pojave polnih hormona osoba je još uvek okrenuta ka svom sopstvenom polu. Dečaci se druže uglavnom sa dečacima, a devojčice sa devojčicama. Zato buđenje seksualnih interesovanja pre polnog sazrevanja rezultuje rizikom da na seksualnom planu osoba bude okrenuta ka sebi samoj (samozadovoljavanju) ili ka istom polu (homoseksualnosti).

Kako je prerano buđenje seksualnosti, kada osoba još nije seksualno sazrela iskušenje osoba sa viškom timusnih hormona da svoju seksualnost učine perverznom, pedagozi su ranije upozoravali na potrebu da hipertimusne pubertetlije budu pod stalnim pedagoškim nadzorom:

“Hipertimusni tip je delo preteranog rada timusne (grudne) žlezde. Njegova osnovna crta je nepouzdani, polno neizgrađeni kolebljivi izgled lica i celog tela. Jedinka dugo zadržava detinji, nesazreli izgled. Nadražljivost i labilnost u neurovegetativnom sistemu u skladu je sa slabom mišićnom snagom, sa slabom voljom i s nepostojanom afektivnošću. Kod ovog tipa kao da polnost nema dovoljno telesnog oslonca: kao što je telesni sastav zadržao svoj detinji izgled, tako i polnost teško i sporo nalazi svoj zreli oblik. Ta duga polna neodredljivost predstavlja povoljnu okolnost za razvijanje polnih i moralnih perverzija. Zato pubescenti ovoga tipa treba da budu stalno pod budnim pedagoškim nadzorom.” (Aleksandar Kostić, Polno saznanje III, 1953)

Za Blizanca astrolozi tvrde:

“Iako muškarac Blizanac često posećuje prostitutke i nadinje ka biseksualnosti, on dobija najgoru ocenu za svoj nastup, jer više brine o sebi nego o zadovoljstvu svog partnera.

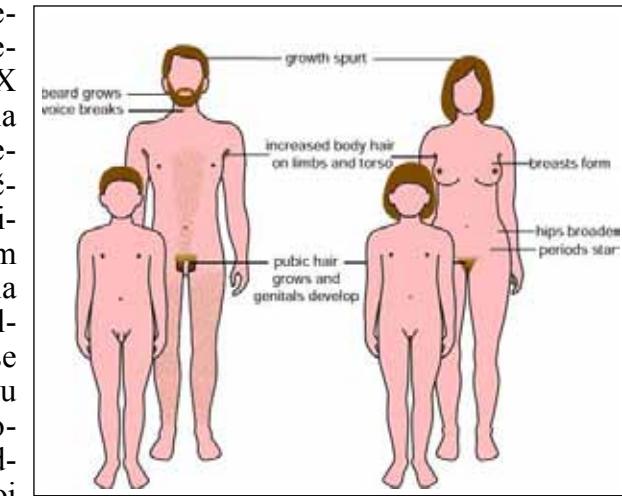
Voli nastran seks sa grupama zbog šanse da ima seks sa raznim partnerima. Nemojte se iznenaditi zbog ogledala na plafonima i zidovima, crvenih i plavih noćnih svetla u sobi, i assortimana igračaka – produživača penisa, vibratora, ... - zato što krevet za Blizance predstavlja igralište.

Žena Blizanac je često agresor, koja traži sve više i više zadovoljstva od seksa. Stimulisana životom maštom, ona previše voli igre i igračke, ali uživa u spontanosti i iznenadenju. Ona je više radoznala, nego nastrana ...” (Miriam DeCosta-Willis, *Erotique noire*, pg 54)

“U nekom trenutku ovo dete će postati izuzetno privrženo pripadniku istog pola. Blizanac može sa lakoćom da se identificuje sa oba pola, i ova faza njegovog razvoja je sasvim prirodna.” (Teri King, *Vaše dete i zodijak*, 171)

Bićemo hendikepirani u pokušaju da sva ova iskušenja Blizanca prepoznamo u ranijim antropološkim analizama nordijskog antropološkog tipa, dok su danas takve rasne analize postale tabu. Naime, proces prosvetiteljstva i odrastanja ličnosti je ranije do te mere reformisao karakter prirodnih sklonosti nordida i doveo do takvog odrastanja njihovih ličnosti, da su antropolozi tog vremena imali iskušenje da te produkte prosvećenosti pridaju samom nordijskom rasnom tipu i da ga idealizuju kao kakvu ljudsku nadrasu. Jedino su u to vreme istraživanja na području Francuske, koja nije imala proces prosvetiteljstva (reforme karaktera u smislu odrastanja ličnosti), otkrila izraženiju zastupljenost razvoda brakova, pijanstva i samoubistava, na području gde su plavokosi nordidi više zastupljeni. No, danas je dovoljno pogledati statistike o procentu stanovništva koje je razvedeno ili koje nije ušlo u brak, ili statistike zemalja sa najvećim procentom homoseksualaca, alkoholizma i samoubistava, pa sasvim jasno prepoznati njihovo poklapanje sa najvećom zastupljenosću nordijskog antropološkog tipa.

Seksualna revolucija šezdesetih godina XX veka rezultovala je seksualnim neodrastanjem ličnosti, a kod nordida zadržavanjem razvoja ličnosti na fazi deteta školskog doba, što se jasno ispoljilo u novonastalom izopačavanju predstave o seksualnoj

lepoti. Naime, zbog seksualne nesazrelosti nordida, prosečnom zapadnjaku prestale su da se svidaju osobe sa izraženim polnim posebnostima (ženska debljina, izražene dojke, muška brada i brkovi...) koje se prirodno pojavljaju u pubertetu kao fizički izraz polnog sazrevanja.

Izražene obline i velike dojke kod žena, mišićna masa, brada i brkovi kod muškaraca, stidne dlake kod oba pola nisu više privlačni kao što su bili u prošlosti, jer ne odgovaraju infantilnom zadržavanju ličnosti na periodu predpuberteta.

Astrolozi tvrde za Blizanca:

“On je najskloniji da brije svoje intimne delove tela, i često će masturbirati više nego bilo koji drugi znak.” (www.angelfire.com/mec/mech12/)

“Masturbacija očigledno nije prirodna samo ovom znaku. Ali može se činiti da ponekad dete ovu aktivnost upražnjava sa previše žara.” (Teri King, Vaše dete i zodijak, 170)

Sama masturbacija je tipična sklonost nordijskog tipa, posledica njegove egocentričnosti:

“Osoba koja masturbira je, dakle, samodovoljna osoba, koja sebično voli samu sebe, svoje sopstveno telo, koja nema potrebe za drugom osobom suprotnog pola da kompletira svoje ispunjenje, i koja po istom principu ostaje obuzeta svojom interesom za sebe, potpuno nesposobna da adekvatno doprinese socijalnoj šemi ljudskih odnosa... Upravo osakaćeno ograničenje ličnosti, koja favorizuje masturbaciju, predstavlja najveću opasnost. Sakaćenje ličnosti, njena deformacija samoza-dovoljavanjem u periodu razvoja kada se dete oblikuje jeste zaista ozbiljan hendikep koji može da ograniči pojedinca u njegovim mogućnostima kroz čitav život.” (William Alanson White, *The Mental Hygiene of Childhood*, pg 30)

ISTI ANTROPOLOŠKI TIP – RAZLIČIT MENTALITET U ZAVISNOSTI OD SVOG (NE)ODRASTANJA

U svom eseju “Kako je država blagostanja iskvarila Švedane” Per Bylund otkriva promenu švedskog mentaliteta koja je od značaja za naše razumevanje razlike između ličnosti nordida koji je odrastao kao razumna i odgovorna ličnost, i nordida koji je zloupotrebom razvojnih faza zaostao u razvoju svoje ličnosti na fazi deteta (koje je zavisno od starateljstva majke nad njime i koje smatra da su drugi dužni da se staraju za sve njegove potrebe).

NORDIJSKI ANTROPOLOŠKI TIP

“Nekada su ljudi u Švedskoj govorili da biti Švedanin znači sam obezbedivati sebe i svoju porodicu, brinuti se sam o sebi i nikad ne biti nekom na teretu. Za njih, pristojan i moralan život značio je nezavisnost i vredan rad.

Tako je bilo pre manje od sto godina. Moja pokojna baka često je govorila da sa svetom nešto nije u redu. Bila je ponosna što nikad nije tražila pomoć, što je uvek mogla da se osloni na svog supruga i sebe, ponosna što su celog života mogli sami da obezbede sve što je bilo potrebno za svoju porodicu. I kada je napustila ovaj svet sa navršenih 85 godina života, njeno do-stojanstvo nije bilo narušeno. Nikada i nikom nije bila na teretu. Moja baka, rođena 1920. godine, pripadala je poslednjoj ponosnoj generaciji Švedana, generaciji sa jakim osećanjem moralne obaveze da se bude nezavisan u životu – da čovek mora da bude gospodar svoje sopstvene sudbine. Ljudi njenе generacije doživeli su i preživeli jedan ili oba svetska rata (iako Švedska nije bila zahvaćena nijednim), a podigli su ih i vaspitali siromašni Švedski seljaci i industrijski radnici. Bili su svedoci i učesnici švedskog “privrednog čuda”. Njihov moral pomogao im je da opstanu u svakakvim uslovima. Onda kada nisu mogli da žive od svojih zarada, radili bi još više i duže. Bili su i arhitekti i graditelji svojih sopstvenih života, iako je to značilo da moraju mnogo da rade i da preživljavaju i naizgled bezizlazne situacije. Iako ni oni sami nisu imali puno, rado su pružali pomoć onima za koje su mislili da im je potrebna, ali oni sami teško bi prihvatali ponuđenu pomoć. Bili su ponosni na to što su u stanju da brinu o sebi. Visoko su cenili nezavisnost i odsustvo potrebe da traže pomoć. Mislili su da, ako nešto nisu mogli sami sebi da obezbede, nemaju pravo da traže pomoć drugih. ... Siguran sam da nikad

nisu pomislili da imaju nekakvo "pravo" na to da njihova deca budu obrazovana. Pre će biti da su prihvatili i bili zahvalni za mogućnost da njihova deca dobiju šansu koju oni nikad nisu imali – kroz "besplatno" obrazovanje. "(Per Bylund)

U ovom insertu Per Byland je opisao mentalitet prosvećenih Švedana, koji su u to vreme smatrali da je čovek dužan da pobeđuje slabosti svojeg karaktera, da se bori da bude čovek i da svojim sposobnostima služi sebi, drugim ljudima i čovečanstvu.

Ali zatim nastaje dekadencija zapadne civilizacije u hedonizam, koja je nordijski tip ljudi navela na regresiju i zaostajanje na fazi razvoja odojčadi, kada dete ima uverenje da sve na ovom svetu postoji radi njega samog. O novonastalom mentalitetu Švedana, Per Byland piše sledeće:

"Nisu prihvatali nikakvu ličnu odgovornost za svoje živote, niti su ikada pomislili da treba da se za sebe sami potrude. "Ja imam svoje potrebe" tvrdili su i iz te tvrdnje neposredno izvodili zaključak da imaju pravo da zadovolje te potrebe – bilo da je su to potrebe za hranom, za stanom ili posedovanjem novog automobila. ... Za ovu generaciju, nekada opšteprihvaćeni stav da proizvodnja mora da prethodi potrošnji, zamenjena je verovanjem da postoji nepovredivo i prirodno "ljudsko pravo" na socijalne usluge koje obezbeđuje država. ... Deformisani moral i odsustvo razumevanja stvarnog i prirodnog poretka stvari je očigledno i u situacijama koje zahtevaju ličnu odgovornost i poštovanje za svoje sugrađane. Stari ljudi sada su više tretirani kao balast nego kao ludska bića i bliski rođaci. Pripadnici mlade generacije osećaju da imaju "pravo" da budu oslobođeni brige za svoje roditelje, dede i bake, i zato sada zahtevaju da ih država oslobodi ovog tereta. ... Ipak, stari ljudi nisu jedini koji se nalaze na periferiji društva blagostanja u državi koja brine o zaposlenom stanovništvu. Isto se dešava i najmlađima koje roditelji predaju državi na brigu i staranje, umesto da ih sami podižu i obrazuju.

Oni glasno traže "pravo" da budu oslobođeni ovog tereta. Očekuju da probleme sa nevaspitanom i neposlušnom decom izazvane kod kuće treba da rešavaju nastavnici u školskim učionicama i vaspitači u vrtićima. "Deca treba da se vide, ali

ne i da se čuju" i ni na koji način ne smeju da ugrožavaju prava roditelja na uspešnu karijeru, duga letovanja u inostranstvu i uživanje u izlascima i zabavama. ... Kada država pruža socijalne usluge, ona na taj način oduzima pojedincima odgovornost za sopstveni život, i time stvara novu vrstu ljudi koji su nesazreli, neodgovorni i zavisni. Država blagostanja je tako stvorila stanovništvo koje se sastoјi od psihološke i moralne - dece, isto kao što i roditelji koji nikada ne dozvole da se njihova deca suoče sa problemima, preuzmu na sebe odgovornost i sama ih sami reše, stvaraju nesposobno, razmaženo i beskrajno zahtevno potomstvo.

Analogija sa razmaženom decom pokazuje se tačnom i u svakodnevnom životu ljudi koji rade u javnim službama i susreću se sa zahtevima stanovništva. Saznao sam da nije retkost da mlađi roditelji prigovaraju nastavnicima zbog "nepotrebnog" opterećivanja dece domaćim zadacima. Deca imaju pravo na znanje, ali izgleda da im nije potrebno pružati obrazovanje, jer ono zahteva naporno učenje. Očigledno je da oni misle da se uloga nastavnika sastoјi u tome da isporuče deci znanje koje mogu da usvoje bez potrebe da misle (a kamoli da uče). "Ugnjetavanje" je po njima kad čovek nešto mora sam za sebe da uradi.

Novi moral je očigledna suprotnost moralu prethodnih generacija. To je moral zasnovan na tvrđenju da se nezavisnost može steći prenošenjem odgovornosti na druge i da se može biti slobodan samo ako svi živimo u ropstvu. Posledica tako deformisanog morala je propast društva: ekonomski, društveni, psihološki i filozofski. ... Država blagostanja stvara nesamostalne ljude potpuno nesposobne da pronađu prave vrednosti u životu. Takvi ljudi nisu u stanju da osećaju ponos, poštovanje, nesposobni su za razumevanje i saosećanje. Ova osećanja, kao i sredstva da se živi smisleni život, konfiskovala je država blagostanja. Možda se ovim može objasniti rašireno korišćenje antidepresiva u mlađoj populaciji, bez kojih su praktično nesposobni da normalno funkcionišu u društvu. I možda to objašnjava zašto je broj samoubistava među mlađima koji nikada nisu zaista upoznali svoje roditelje u dra-

matičnom porastu (dok je ukupan broj samoubistava ostao približno isti). Ljudi nisu u stanju ni da prepoznaaju problem niti da nađu rešenje. Kao razmažena deca, oni opet traže "pomoć" od države. Država blagostanja možda je mogla da bude uspešan projekat da su ljudi i dalje imali ponos i moral koji ih uči da brinu o sebi i da traže pomoć samo kada im je zaista potrebna. To znači, država blagostanja mogla je da uspe da se ljudi (tj. njihova shvatanja i moral) nisu promenili, jer to je pretpostavka ovakve države. Ali svet se neprekidno menja a država blagostanja zahteva ljude koji su još čvršći i moralniji nego ljudi u društвima bez nje." (Per Bylund, How the Welfare State Corrupted Sweden)

O odricanju od ideje prosvjetiteljstva koja je ljude novog veka navodila da dostignu nivo zrelosti poslednje faze razvoja njegove ličnosti – ljubavi za čovečanstvo, sa nostalgijom piše dr Bendžamin Spok u svom legendarnom delu – "Kako negovati i odgajati dete":

"Izgubili smo naše uverenje o svrsi ljudskog postojanja. ... U proшlosti se u mnogim zemljama smatralo da je čovekov glavni zadatak u svetu - osim što treba da zaraduje za život - da služi Bogu, to jest da sprovodi Božje zapovesti. ... Retko je koje dete u SAD odgojeno tako da zaista veruje kako mu je cilj da služi porodici, svojoj zemlji ili Bogu. Međutim, smatram da bi mnoga naša deca rasla srećnija kad bi stekla uverenje u detinjstvu da je najvažnije za čoveka da služi čovečanstvu i da živi prema tom idealu. ... Postoje golemi zastrašujući problemi u našoj zemlji i u svetu. Oslanjajući se na inicijativu i materijalna dobra, postigli smo tehnička čuda. Ali pošto smo zadovoljili svoje materijalne potrebe, postalo je neprijatno vidljivo da nismo napredovali u razvoju međuljudskih odnosa, u filozofskom razmatranju problema, u svetskoj sigurnosti. U SAD je procenat rastava, samoubistava i zločina na vrhu lestvice u svetu. ... Naša jedina stvarna nada, kako ja vidim, jeste: odgajiti decu da nisu na svetu samo zbog zadovoljavanja svojih želja već prvenstveno zato da pomažu drugima." (Bendžamin Spok, Kako negovati i odgajati dete, str. 12, 18-19)

DUALIZAM BLIZANCA – SUKOB RAZUMA I INFANTILNOSTI

Posle ove opservacije prirodno nam se nameće pitanje – zar izražene sklonosti ka dečjoj nesazrelosti ličnosti nordida ne dolaze u sukob sa zdravim nordijskim razumom?

Poznati dualizam Blizanca očigledno vodi poreklo od prepoznavanja sukoba između zdravog razuma sa jedne strane i neodrastanja ličnosti sa druge. Astrolozi govore o "duša-telo dualizmu Blizanca", o tome da su "Blizanci i intelektualan i emotivan karakter", i tako dalje.

"Blizanci su treći zodijački znak, prvi od vazdušnog trojstva, jednostavan, muški, neplodan; njima vlada Merkur, koji upravlja intelektom. Duplo telo daje dualističku prirodu i ukazuje na rat između višeg i nižeg uma... "(Marie R. Hotchener, World Theosophy Magazine February 1931-June 1931, pg 489)

Infantilna i neugasiva potreba nordida da bude u centru pažnje drugih ljudi, da na detinjast način "parazitira" i zavisi od drugih, da zadovoljava svoje nesazrele i zato perverzne seksualne hirove, svakako dolazi u sukob sa njegovim sopstvenim razumom koji takve sklonosti raskrinkava kao besmislene i pogubne za njegovu ličnost. Taj konflikt razuma i neodrastanja ličnosti prirodno biva prevaziđen onda kada osoba odraste kao ličnost i pobedi svoja iskušenja.

Ali šta se dešava kada osoba ne želi da odraste kao ličnost?

U tom slučaju njen razum postaje njen najveći neprijatelj jer raskrinkava njene motive ponašanja kao besmislene. Način na koji nordid ratuje protiv zdravog razuma primetili su pojedini astrolozi kao odliku Blizanca:

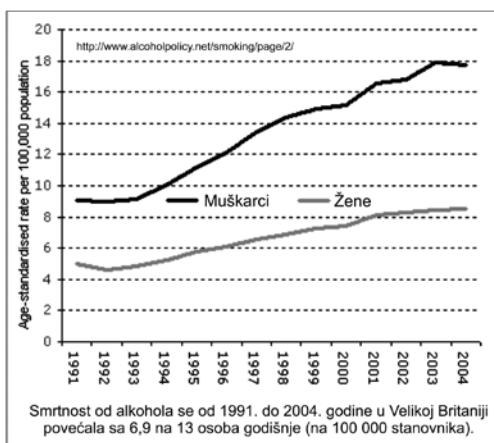
"Može da nađe utočište u alkoholu, cigaretama ili drogi pod pritiskom." (www.astrozone.com.au/astrological_profile/gemini)

"Na žalost, zloupotreba droga je locirana u ovom znaku češće nego u bilo kom drugom." (Teri King, Vaše dete i zodijak, 178)

Kao što iz različitih motiva neko može biti promiskuitetan i biti homoseksualac, tako može iz različitih motiva biti i sklon opijanju. Kod nordida sklonost ka alkoholizmu i bilo kakvom drugom opijanju nije toliko izraz borbe protiv sopstvene save-

sti i osećanja krivice, koliko je to borba protiv zdravog razuma, ali takođe i način zadovoljenja psihološke potrebe za prijatnim osećanjima zaostale iz faze odojčadi. Nordid će ili svoje srce uskladiti sa svojim razumom – kroz prosvetiteljstvo i odrastanje svoje ličnosti, ili će razum uskladiti sa svojim srcem, a to znači odricanje od zdravog razuma kroz pijanstvo alkoholom ili druge načine opijanja. Opijanjem nordid uništava autoritet razuma, jer mu više nije važan smisao onoga što čini, već mu je važno kako se oseća. Kvarenje osećanja koja podržavaju uobrazilju proglašava se nepristojnošću. Na taj način i razuman nordid može da čini nerazumne stvari.

Sklonost nordida ka opijanju dokumentovana je istorijskim izvorima, sve do njihovog novovekovnog prosvetiteljstva. U "Germaniji" Kornelija Tacita čitamo o pijanstvu Germana: "Nikog nije sramota da provede dan i noć u pijanstvu." (Cornelius Tacitus, Germany) Naravno, treba imati na umu da nisu svi Germani nordidi, već da su na severu izmešani sa atlantskim mediterancima (Lav), a na jugu sa alpidima (Devica) koji su takođe skloni alkoholizmu, ali ne zbog gušenja glasa razuma već zbog gušenja osećanja krivice. Nordidi istoka Evrope su izmešani sa baltidima (Rak), koji su skloni opijanju zbog potrebe za sebičnim emotivnim užitkom u alkoholu. Kako nordidi istočne Evrope nisu nikada imali prosvetiteljstvo, oni su oduvek bili i ostali skloni pijanstvu.

No, odricanjem od prosvetiteljstva i narodi zapadne civilizacije su se ponovo počeli vraćati negdašnjem alkoholizmu. Ako se glas zdravog razuma koji raskrinkava sebične i egocentrične želje kao besmislene i neutoljive ne posluša, onda taj glas postaje neprijatelj koji ruši lažni mir, i čovek ima potrebu da ga uništi.

Činjenica da se iz godine u godinu povećava procenat ljudi koji umru od posledica alkoholizma, otkriva da sa savremenim čovečanstvom nešto svakako nije u redu, i da se Zapadna civilizacija sve više odriče onog duha prosvetlenosti koji ju je sjevremeno izvukao iz tame srednjeg veka i učinio blagoslovom čitavom čovečanstvu.

ŠTA JE NAJAVAŽNIJE ZA ODRASTANJE LIČNOSTI NORDIJSKOG ANTROPOLOŠKOG TIPOA?

Svojim izvanrednim intelektualnim sposobnostima ljudi nordijskog porekla imaju svoje mesto pod suncem, mogućnost da svojim razumom budu na veliki blagoslov drugim ljudima i čovečanstvu, ali do svakog pojedinca stoji da li će on svojim sposobnostima dati viši smisao ili će ih zloupotrebljavati radi satisfakcije i zadovoljenja infantilnih hirova. Čovekovo sopstveno odrastanje stoji do njega samog. Uprkos prirodnom iskušenju nordijska ličnost može da odraste kao ličnost ukoliko se oslobođi od egzistencijalne i psihološke zavisnosti od drugih ljudi i preuzeće na sebe odgovornost da se sama stara za realne potrebe života, a odupre se svojim unutrašnjim psihološkim potrebama. Nordijska ličnost treba da preuzeće na sebe odgovornost da živi za druge ljude, da se okrene od sebe samog ka potrebama drugih ljudi, jer bavljenje sobom i svojim psihološkim potrebama produžuje egoizam i ličnost dovodi u depresiju, zato što su egoistički porivi neutoljivi. Samo nesebičan pristup životu može čoveka sačuvati od depresije, jer onaj ko ništa od života ne očekuje, ne može u život ni da se razočara. Smisao života je u prepoznavanju realnih potreba drugih ljudi i njihovom ispunjenju. Jedina svrha radoznalosti jeste da se prepoznačaju realne potrebe života da bi se na te potrebe odgovorilo. Slaba volja se može osnažiti držanjem principa, ali principi ne smeju biti formalni već treba da gledaju na pobude i smisao ponašanja, u skladu sa nordijskim razumom. Pobediti svoje infantilne hirove i postati čovek u najuzvišenijem smislu tog pojma u današnje vreme jeste svakako pravi izazov, jer ako mi ne pobedimo iskušenja, ona će pobediti nas.

SPISAK LITERATURE CITIRANE U OVOJ KNJIZI

- Aleksandar Imširagić, Točak sudbine, Astro lab, Beograd, 2001.
- Aleksandar Kostić, Polno saznanje - III, Medicinska knjiga, Beograd, Zagreb, 1953.
- Alice A. Bailey, Esoteric Astrology, Lucis Trust, 1951.
- Bendžamin Spok, Kako negovati i odgajati dete, Stvarnost, Zagreb, 1978.
- Božo Škerlj, Čovek, Biblioteka Etnos, Podgorica, 2005.
- Božo Škerlj, Opšta antropologija, Naučna knjiga, Beograd, 1960.
- C. Aq Libra, Astrology: Its Techniques and Ethics, Borgo Press, 1980.
- Carl C. Brigham, A Study of American Intelligence, Princeton: University Press Publication, 1923.
- Charles E.O. Carter, Encyclopedia of Psychological Astrology, Kessinger Publishing, 2003.
- Carls E.O. Karter, Enciklopedija psihološke astrologije, Metafizika, Beograd, 1999.
- Društvo astrologa Jugoslavije, Upoznajte astrologiju i sebe, Novi Sad, 2001.
- Džoana Vajnbaum, Tajna seksualne astrologije, Svet snova, Beograd, 1997.
- Frank H. Hankins, The Racial Basis of Civilization, Alfred A Knopf, New York, London, 1926.
- Hans Erik Rugstad, Liv Endresen, Oystein Forre, Immunopharmacology in Autoimmune Diseases and Transplantation, Plenum Press., NY, 1992.
- Hans F. K. Günther, The Racial Elements of European History, New York, E.P. Dutton and Co, 1927.
- Immanuel Kant, Um i sloboda: spisi iz filozofije istorije, Časopis Ideje, Beograd, 1974.
- James R. Lewis, The Astrology Book: The Encyclopedia of Heavenly Influences, 2003.
- James Vance May, Mental diseases; a Public Health Problem, Arno Press Inc. 1980.
- Jovan Cvijić, Balkansko poluostrvo i Južnoslovenske zemlje, Zavod za izdavanje udžbenika SR Srbije, Beograd, 1966.
- Kohlberg, Lawrence, The Development of Modes of Thinking and Choices in Years 10 to 16. Ph. D. Dissertation, University of Chicago. 1958.
- L. Luca Cavalli-Sforza, The History and Geography of Human Genes, Milano, 2000.
- Linda George, Sun Signs & Soul Mates: An Astrological Guide to Relationships, 2009.

- Linda Gudmen, Sunčevi znaci Linde Gudmen, Bata, Beograd, 1990.
- Liz Greene, Astrology for Lovers, Weiser Books, 1989.
- Louis Berman, M.D., The Glands Regulating Personality, Garden City Publishing Company, 1928.
- Ljubomir Nenadović, Celokupna dela, Narodna kultura, Beograd, 1939.
- Madison Grant, The racial basis of European history, Charles Scribner's Sons, New York, 1936.
- Mahan Vir Tulli, Astrology And Love Life, Sterling Publishers Pvt. Ltd, 1997.
- Malcomb R. Brown, Focus on Bipolar Disorder Research. Nova Science Publishers, 2005.
- Marie R. Hotchener, World Theosophy Magazine February 1931-June 1931
- Mile Dupor, Ne vjerujte, provjerite, Digital Point DOO: Informatički inženjering Rijeka, 1991.
- Miriam DeCosta-Willis, Erotique noire, Anchor Books, Aug 18, 1992.
- Morris Fishbein, Illustrated medical and health encyclopedia, vol 7 and 8, H. S. Stuttman Co., 1958.
- Nevenka Tadić, Psihijatrija detinjstva i mladosti, Naučna KMD, Beograd, 2006.
- Per Bylund, How the Welfare State Corrupted Sweden, May 31, 2006.
- Phyllis F. Mitz, Astrology's Secrets to Hot Romance, Health Communications, Inc. 2007.
- Publius Cornelius Tacitus, Tacitova Germanija, Državna štamparija Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca, Beograd, 1927.
- Robert Jean Campbell, Campbell's Psychiatric Dictionary, Oxford University Press, New York, 2009.
- Robert Noël Bradley, Racial origins of English character, G. Allen & Unwin ltd., 1926.
- Steven Mark Weiss, Signs of Success: The Remarkable Power of Business Astrology, AMACOM Div American Mgmt Assn, May 16, 2008.
- Teri King, Vaše dete i zodijak, Esoteria, Beograd, 2007.
- Verena Kast, Joy, Inspiration, and Hope, 1991.
- Vladimir Dvorniković, Karakterologija Jugoslovena 1939, Prosveta, Beograd, 2000.
- William Alanson White, The Mental Hygiene of Childhood, Ayer Publishing, 1980.
- William W. Hewitt, Astrology for Beginners: An Easy Guide to Understanding and Interpreting, Llewellyn Publications, 2001.
- World Health Organization, Principles and Methods for Assessing Autoimmunity Associated with Exposure to Chemicals, 2006.

Uskoro u štampi analiza i ostalih astrološko - antropoloških tipova: "Ko su zaista Ovan i Jarac?" "Ko je zaista Škorpija?" I tako dalje. Posebno preporučujem knjigu "Iznad svih zvezda" koja pruža odgovor na sledeća pitanja: - Ako astrološki faktor ne postoji, zašto se život nekih ljudi gotovo u potpunosti poklapa sa njihovom natalnom kartom? Kako se uzdići iznad sudsbine zacrtane u sopstvenom horoskopu? Kako zadovoljiti žđ duše i zrelo izgraditi svoju ličnost uprkos teškim nevoljama i iskušenjima?

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

572.1/4
159.922

БОГДАНОВИЋ, Милош, 1964-
Ко је заиста близанас? : човек између
звезда, гена и слободне волје / [Милош
Богдановић]. - Нови Сад : Eden ; Београд : М.
Богдановић, 2012 (Nova Pazova : Euro-dream).
- 80 str. : илустр. ; 21 cm

Тираж 1.000. - Библиографија: стр. 78-79.

ISBN 978-86-915931-0-0

COBISS.SR-ID 192905740

KOJI ANTROPOLOŠKI TIP LJUDI
ODGOVARA KOM HOROSKOŠKOM
ZNAKU?

(STR. 8, 18, 33)

ZAŠTO POSTOJE RASNE RAZLIKE
IZMEĐU LJUDI?

(STR. 16-19)

KADA SE I ZAŠTO NAŠE SPOSOBNOSTI
PRETVARAJU U DESTRUKTIVNE
MOTIVE PONAŠANJA?

(STR. 21-22)

KADA I ZAŠTO DOLAZI DO
ZADRŽAVANJA U RAZVOJU ČOVEKOVE
LIČNOSTI?

(STR. 23-30)

ZAŠTO POSTOJE RAZLIKE U
MENTALITETU IZMEĐU RAZLIČITIH
LJUDSKIH RASA?

(STR. 15-19, 32-34)

KADA I ZAŠTO ISTI SPOLJNI VASPITNI
UTICAJI POBUDUJU RAZLIČITE
POKRETAČKE MOTIVE?

(STR. 35-36)

KOJA JE RAZLICA IZMEĐU
VASPITANJA I DRESIRANJA

(STR. 36-37)

-IMA LI SMISLA DA ASTROLOŠKI
FAKTOR IMA UTICAJA NA LJUDSKO
MIŠLJENJE I PONAŠANJE?

(STR. 37, 44)

DA LI SU LJUDI TAKVI KAKVI JESU
ZBOG ZVEŽDA ILI ZBOG GENETIKE ILI
ZBOG SVOG HTENJA?

(STR. 41-44, 35-37, 20-22)

KAKO FIZIČKI IZGLEDA BLIZANAC I
ZAŠTO?

(STR. 38-41)

PSIHOLOŠKE PARALELE IZMEĐU
TIMUSNIH LJUDI, NORDIDA I
BLIZANCA

(STR. 44-47)

ZAŠTO SU NORDIDI (TIP BLIZANCA)
BRILJANTNOG UMA?

(STR. 44-45)

KOJE FAZE RAZVOJA RAZUMA IMAJU
NORDIDI VIŠE IZRAŽENE U ODNUŠU
NA OSTALE ANTROPOLOŠKE TIPOVE?

(STR. 48-50)

GDE NA BALKANU ŽIVE LJUDI KOJI
IMAJU KARAKTER BLIZANCA

(STR. 46-47)

KOJA FAZA NEODRSTANJA LIČNOSTI
REZULTUJE NEUGASIVOM POTREBOM
ZA OSEĆANJEM VOLJENOSTI I
KONSTANTNOM DEPRESIJOM ZBOG
OSUJEĆENJA TE POTREBE?

(STR. 54-55)

KOJI HORMONI PROIZVODE
SKLONOST KA EGOCENTRIČNOSTI?

(STR. 56-57)

ZAŠTO SU NORDIDI SKLONI
SEKSUALNOJ PERVERZNOSTI?

(STR. 66-70)

KADA SE, ZAŠTO I KAKO RAZUMNA
OSOBA BORI PROTIV GLASA ZDRAVOG
RAZUMA?

(STR. 75-77)

9 788691 593100